

JEZUSIDEOLOGIE (Manuscript, nog in bewerking!)

(voor het verschil tussen de Paulinische ideologie en de Jezus-ideologie zie blz. 18)

De "Tuin der Lusten" door Jheronimus Bosch. Lusten hebben voor mij echter iets te maken met "bevrediging", maar daar zie ik hier niets van terug. Dus laten we het schilderij het label "Tuin van het Paradijs" geven!

Opmerking: De blauwe nummers zijn aanwijzingen. U vindt ze onder nr. 10 in www.michael-preuschoff.de of in <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (Duits) of <https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (Engels).

De reden voor de dood van Jezus was dat hij op haarfijn gestoorde criminele structuren was gestuit en dat hij eerst had verloren in zijn strijd tegen deze structuren. Ook in onze huidige tijd zijn er criminele structuren met hetzelfde "onderwerp" - natuurlijk enigszins anders. Of vandaag een oplossing lukt?

A. De strafzaak van Jezus (170)

3

1 Het meeste van ons geloof kan worden opgeruimd - het heeft niets te maken met de echte Jezus. 3

2 Je moet het eens duidelijk zien: De basis van ons traditionele christelijke geloof zijn heidense godsdiensten en het boeddhisme. 5

3 Wat blijft er echt over, wat is er anders? Ten eerste: verschrikkelijke situatie van vrouwen 2000 jaar geleden. 5

4 Jezus zette zich in "tegen de zonde, tegen de huichelaars en voor de liefde " 10

5 Daarom werd hij "uit de weg geruimd" 13

6 Zelfs de geest van Jezus wordt verwijderd met een kunstwerk van een "Relotius-redactie": het Nieuwe Testament. 14

a) De vragen over het WIE en het WAAROM van de uitvinding van het Nieuwe Testament. 14

b) De rol van de toevoeging van Paulus in de vervalsing van Jezus in: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (Eng: 2007). 11

c) En dus heeft ons Christendom vandaag niets of bijna niets te maken met de echte Jezus! 20

d) Maar er is (hopelijk altijd) een oplossing! 22

B. De strafzaak "Seksueel misbruik" - en een oplossing 24

1 Vooral jonge mensen zijn zeer morele wezens! 24

2. alsof er een maffia bestaat die op ingenieuze wijze de hoge zeden van jongeren vernietigt 25

3. echte moraal gaat gewoon niet samen met zinloze angsten 33

4. wat niet alleen zo recht kan blijven, maar - opgeruimd en bevrijd van vervormingen - nu werkelijk tot zijn recht kan komen 35

Epiloog 47

BIJLAGE 1: Godsdienst en fascisme - en vooruitzichten 51

BIJLAGE 2: Waarom dit "alternatieve geloofsbegrip" juist geschikt is om kinderen te onderwijzen 56

Kleurrijke dozen

Vertaler: www.deepl.com

En voordat u gaat lezen, een dringende aanbeveling: u hoeft de Bijbel niet te kennen om te begrijpen wat ik hier schrijf, maar u moet wel al bekend zijn met het Zondaarsverhaal in het Evangelie van Johannes (aan het begin van hfdst. 8) en het Susanna-verhaal in het aanhangsel van het Boek Daniël van het Oude Testament, nl. in hfdst. 13 (het is alleen te vinden in katholieke Bijbels, maar u kunt het ook op internet vinden).

A. De strafzaak van Jezus (170)

Er is vandaag seksueel misbruik, of meer algemeen "misbruik van seksualiteit", en dat was er 2000 jaar geleden ook al - en hoe! Want in die tijd waren vrouwen en kinderen veel minder waard dan nu [134](#); niet in de laatste plaats werden zij ook beschouwd als het eigendom van de man of de vader. En mannen en vaders konden toen alles doen wat zij wilden met hun "bezit" - natuurlijk dachten zij ook aan de waarde van hun bezit, net zoals wij vandaag niet alles doen met onze auto's omdat wij denken aan de (wederverkoop)waarde. Maar "misbruik van seksualiteit"? Wat is het probleem als je geen vrouw of kind pijn doet in het proces? Inwendige verwondingen, verwondingen aan de ziel, daar dacht men toen nog niet aan. Er was ook nog geen MeToo-beweging. Maar deze Jezus dacht erover na - en dat was het nieuwe!

1. het grootste deel van ons geloof kan worden opgeruimd - het heeft niets te maken met de echte Jezus [139](#).

Wanneer ik reis is het voor mij altijd belangrijk te weten te komen hoe de mensen in andere landen en vooral in andere delen van de wereld denken, vooral over godsdienst. En in sommige landen lukken zulke gesprekken heel goed, omdat veel mensen heel goed Engels spreken. En kleine pensions of ook kamers via kamerverhuurportalen zijn hier bijzonder geschikt als accommodatie, omdat ik de indruk heb dat de gastheren vaak niet alleen bezorgd zijn om het geld dat ze krijgen, maar dat ze dergelijke gesprekken ook echt willen.

Ik denk in het bijzonder aan een gesprek met zo'n gastheer in het Tanja Torada-gebied van het eiland Sulawesi (of Celebes) - Tanja Torada is het gebied met unieke begrafenisrituelen [164](#) waar toeristen blijkbaar welkom zijn. En aangezien in dit gebied van Indonesië de bevolking qua godsdienst zeer gemengd is (de helft is gereformeerd, een kwart is katholiek, een kwart is moslim en ongeveer 1% is animist, d.w.z. mensen die de oude natuur-godsdiensten aanhangen) leent de volgende procedure zich als inleiding tot een gesprek: "Ik ben een gepensioneerde katholieke godsdienstleraar op een vakschool en ik ben natuurlijk geïnteresseerd in hoe het in andere landen met godsdienst is gesteld, dus mag ik u vragen tot welke godsdienst u behoort en dan vooral waarom u tot deze godsdienst behoort?"

Zo vertelde mijn gastheer mij - en uiteraard met plezier: "Aanvankelijk was ik een christen, maar op een gegeven moment heb ik dit geloof nader bekeken en ben ik erachter gekomen dat de verhalen en geloofsleringen die daar verteld worden, allemaal al lang geleden bestonden in andere vroegere godsdiensten van het Westen en dat het dus plagiarismen zijn van deze godsdiensten. Ik kan me net zo goed houden aan de oude traditionele religie van mijn land. Dus ik zou mezelf een animist noemen."

En hier waren dan de verbanden met mijn studie! Ik herinner me nog heel goed de colleges op de universiteit in Innsbruck, zo'n 50 jaar geleden. Het is een oude universiteit, en de katholieke faculteit is ook nog steeds in de oude gebouwen in het midden van de stad. De hoofdlezingen werden gehouden in een zaal uit de baroktijd met grote ramen waardoor men het hooggebergte van de Nordkette in de nabije omgeving van Innsbruck kon zien - in de winter altijd vol sneeuw. En in de hal zelf veel stucwerk en op het plafond ook een groot schilderij van Maria Hemelvaart. Dus alles was erg katholiek. Maar veel dingen in de lezing in exegese "Nieuwe Testament" (d.w.z. Bijbelwetenschap) waren in principe volledig protestants. Ik was gewoon verbaasd over wat de professor mij vertelde, dat Duitse protestantse theologen - in die tijd al zo'n 200 jaar - in het Life-Jesus-Research [139](#) hebben ontdekt dat in het Nieuwe Testament helemaal niet over de echte Jezus wordt bericht, maar over een fantasie-Jezus, en dat de echte Jezus helemaal niet bekend is. Wat wij vandaag over Jezus verkondigen is dus niet de echte Jezus, maar slechts het geloof van de vroege kerk. Maar wat, naar mijn mening, als dat al niet in de zin van Jezus was, d.w.z. verkeerd? Dus de verkondiging van het geloof van de vroege kerk is slechts een noodoplossing? En zoals dat gaat met een provisorische oplossing, kan het slechts een tijdelijke oplossing zijn - totdat een betere oplossing is gevonden. Maar hoe kan de juiste oplossing worden gevonden? Er zijn eigenlijk maar twee mogelijkheden: Door onderzoek of door toeval. Of door beide - zoals in dit concept? Misschien moet je weer katholiek zijn voor die ene?

Dus sindsdien bleef op de een of andere manier het besef in mijn hoofd hangen dat we de echte Jezus helemaal niet kennen - en ik probeerde toen in mijn lessen ten overstaan van studenten alle oplossingen uit die tenminste enigszins overeenkwamen met wat ik in Innsbruck in deze prachtige Madonna-zaal had gehoord. In ieder geval was ik - althans onbewust - op de een of andere manier altijd "op zoek" naar wat er "toen 2000 jaar geleden" werkelijk was gebeurd, maar ik had er nooit op gerekend dat iemand er ooit achter zou komen - en dat ik ook degene zou zijn die erachter zou komen. Welnu, gewone onderwijzers hebben misschien nog nooit gehoord van het probleem van het "leven-Jezus-onderzoek" en van de "historische of historische Jezus" (in mijn colleges waren beide hetzelfde), omdat hun opleiding eerder een smalle opleiding was, maar een dominee - en vooral een protestantse dominee? Hoe dan ook, ik begrijp de andere theologen niet

dat zij niet hetzelfde voelen als ik. Ik werd immers altijd heel vrolijk als ik hier iets aannemelijks hoorde.

En nadat ik op een dag de naar alle waarschijnlijkheid echte Jezus ben tegengekomen, durf ik nu ook de Jezus die wij gewoonlijk uit het Nieuwe Testament kennen, voor een groot deel zelfs een met kwade bedoelingen geconstrueerd fantoom te noemen [138](#) en te proberen hem recht te zetten. De woorden van phantom zijn misschien hard, maar ik denk dat ze de juiste woorden zijn en daarom gepast.

2. Voor een keer, moeten we het duidelijk zien: De basis van ons traditionele christelijke geloof zijn heidense godsdiensten en het boeddhisme.

Het zit zo: bij nader inzien is ons geloof een ingenieuze of zelfs geraffineerde "plagiaat-religie" [171](#) - er zijn gewoon te veel parallellen met oude religies van Oost-Azië en Egypte tot Rome, zodat het zelf zo'n typische laat-antieke (mysterie-)religie is: Maagdengeboorten [24](#), Zoonschap van God [23](#), Verlosser-functie [146](#), Wonderen [25](#), Kruisigingen der Goden [144](#), Opwekkingen der Doden en Opstandingen [27](#), Hemelvaart [28](#), Drie Koningen-verhalen [140](#), Offerdood-ideologie [143](#), Communievieringen met Brood en Wijn [26](#) (later kwamen daar nog de Drie-eenheid-constructie [141](#) en Moeder Gods-verering [142](#) bij) - dit zijn toch allemaal de typische verhalen uit de heidense godsdiensten. Wat een toeval dat al deze wonderbaarlijke tot occulte verhalen ook door Jezus worden verteld of dat zij tot de christelijke leer behoren. Zoveel toevalligheden zijn er gewoon niet! Hier werd dus duidelijk heel bewust een nieuwe "universele godsdienst" geconstrueerd - althans in het begin en door wie en om welke reden dan ook. Maar afgezien van de kruisiging [144](#), waarvoor goede argumenten bestaan, heeft het niets of althans niet veel te maken met de echte Jezus.

En dan, boven alles, is er de relatie met het Boeddhisme!

In het boek "Geheimen van Jezus Christus" (2005) beschrijft de Deense Indoloog Christian Lindtner, een geleerde met professionele kennis van het Sanskriet en Grieks, hoe hij erachter kwam dat ook het Nieuwe Testament grotendeels geplagieerd is van oudere boeddhistische teksten, zie www.jesusbuddha.com. Hij beschouwt de niet-boeddhistische mythen en andere "verhalen" slechts als "inkleuring" om de boeddhistische leer aantrekkelijker te maken voor westerlingen en om de boeddhistische oorsprong te verhullen. Volgens hem waren er dus boeddhistische monniken die de mensen van het Westen wilden bekeren tot de ideeën van het boeddhisme, en daarom construeerden zij een boeddhisme voor het Westen. Daartoe verzonden zij een persoon die zij Jezus noemden, maar die eigenlijk een held uit het boeddhisme is. De boeddhistische monniken waren niet geïnteresseerd in de uiterlijke verschijningsvormen die zij overnamen van de religies die in die tijd in het Westen gangbaar waren, maar zij waren alleen

geïnteresseerd in het brengen van hun boeddhistische denkwijze naar "de westerse volkeren". Dat zou betekenen (volgens Lindtner) dat wij christenen in feite boeddhisten zijn "met een westers vernisje".

Dus: moeten we niet eindelijk eens kritisch naar zo'n religie kijken?

3. Wat blijft er echt over, wat is er anders? Ten eerste: verschrikkelijke situatie van vrouwen 2000 jaar geleden.

Laten we dus voor één keer zo vrij zijn en de tegenstanders van ons geloof serieus nemen en hun wetenschappelijke bevindingen aanvaarden! Laten wij ook leren van de tegenstanders - en laten wij (althans bij wijze van proef) alles in ons geloof elimineren wat klaarblijkelijk is overgenomen van andere godsdiensten. Maak je geen zorgen, er zal iets overblijven!

De kruisiging van Jezus schijnt echt gebeurd te zijn - zelfs volgens de tegenstanders van het geloof - maar dat is eigenlijk niets bijzonders, velen werden in die tijd gekruisigd.

Maar wat nog meer?

Er is nu een verhaal dat volstrekt atypisch is voor de gebruikelijke godsdiensten, die altijd een hoge seksuele moraal voorstaan en de neiging hebben mensen die deze overtreden te demoniseren, en dat gewoonlijk minder wordt opgemerkt: In het Evangelie van Johannes, het evangelie dat het laatst werd geschreven (rond 100 na Christus), redt Jezus een vrouw die op heterdaad betrapt was op overspel, van de steniging. Zo te zien, staat Jezus deze vrouw zelfs bij!

Theologen zijn er nu achter gekomen dat dit verhaal niet echt past in het Evangelie van Johannes en er later is ingelast. Maar de bekende filosoof en theoloog Rupert Lay S. J. betoogde dat dit verhaal waarschijnlijk waarachtiger is dan het hele Johannes-evangelie 88 (en misschien zelfs dan het hele Nieuwe Testament). Hij heeft hiervoor geen verdere motivering gegeven. Hij zei alleen dat het duidelijk geen "vergevingsverhaal" is, omdat er in dit verhaal ook niets over vergeving staat. Jezus veroordeelt de vrouw niet, maar het bevalt hem niet wat zij gedaan heeft, want hij raadt haar aan het niet meer te doen (zij ziet wat ervan komt!).

Om tot de diepere betekenis van het verhaal te komen, moeten we onze blik afwenden van de vrouw en richten op de veroordelende mannen! Wat zijn dat voor mannen die een vrouw betrappen op overspel, dat wil zeggen op seks met een man die niet van hen is, en die ook nog onmiddellijk naar de "Kadi" rennen, terwijl ze precies weten dat de vrouw dan terechtgesteld zal worden? En trouwens, wanneer komt het ooit voor dat twee mannen een vrouw betrappen op heterdaad? Het gebeurt nooit, bij wijze van spreken - dus het lijkt erop dat de vrouw in de val is gelokt en dat de hele "zaak" vanaf het begin een val is.

En hier denk ik dat ik iets uit mijn eigen ervaring moet inweven: Ik had eens een gesprek met een buurman, een Rijnlandse boer, die "betrekkingen" onderhield met een gangster uit de demimonde via een van zijn huurflats, en die ook door hem enigszins werd ingelicht over de gangbare "gebruiken" in het milieu. En hij identificeerde dit verhaal duidelijk als een strafverhaal uit een demimonde 63, zelfs in een andere tijd en in een andere cultuur. Het past er gewoon allemaal in.

Misschien is een ander verhaal in de Bijbel beter geschikt om dit verhaal over de zonde van Johannes 8 te begrijpen, namelijk het verhaal van de mooie Susanna in het aanhangsel van het boek Daniël, dat op de een of andere manier een vollediger parallel verhaal is. Omdat we uit het verhaal van de onbekende zondares in het evangelie van Johannes alleen leren dat een vrouw gestenigd moet worden en hoe Jezus haar daarvan redt, leren we in het Susanna-verhaal bovendien de achtergrond van "zo'n verhaal". Uit dit verhaal leren we iets heel duidelijk over de criminele structuren van die tijd, namelijk hoe twee oudsten een vrouw wilden chanteren met de "twee-getuigen-procedure".

De oude Joden hadden een wet die bepaalde dat als een vrouw op heterdaad betrapt werd op overspel door ten minste twee getuigen, zij de doodstraf kreeg. Maar wanneer gebeurt zo'n toevallige vangst ooit? Het gebeurt nooit, bij wijze van spreken! Daarom is deze wet waarschijnlijk nooit in de "uiterlijke zin" toegepast, maar is zij in de eerste plaats waarschijnlijk alleen maar op een absoluut misdadige manier misbruikt. **Dus criminele mannen gebruikten het om bijvoorbeeld een "nietsvermoedende kuise Susanna" te chanteren door te zeggen: "Of je hebt seks met ons of we zorgen ervoor dat je na het proces met twee getuigen terechtstaat en de doodstraf krijgt."**

Maar waarom doen mannen dit? Het kan niet anders dan dat deze gewetenloze mannen echte vaklui waren en deel uitmaakten van een misdaadbende van de maffia en dat het hoofddoel was vrouwen te chanteren met het doel hen in de prostitutie te werven. Omdat zo'n chantage operatie ook voor de mannen een levensgevaarlijke onderneming was (zie hieronder), en je raakt niet bij zoiets gevaarlijks betrokken alleen om een seks avontuurtje te hebben. Dus er stond altijd meer op het spel. De twee oudsten in het Susanna-verhaal hadden elkaar dus zeker niet toevallig en onafhankelijk van elkaar ontmoet, alleen om de mooie Susanna te zien, zoals in het bijbelverhaal staat, maar het gezamenlijk "flirten" met Susanna was vanaf het begin een opzet met een duidelijk doel. Het was hun immers duidelijk dat zij er met een fatsoenlijke (of "kuise") vrouw in het beste geval alleen samen konden komen. En in het geval van deze bijzonder mooie vrouw, was er nog veel geld mee gemoeid, toen ze eenmaal in de mensenhandel van de prostitutie terecht was gekomen. En als de mooie Susanna had toegegeven aan de chanterende mannen, zou zij in de ogen

van anderen bewezen hebben dat zij toch een prostituee was, en niemand zou haar geholpen hebben om er onderuit te komen. Afgezien van het feit dat ze met niemand had kunnen praten, zou niemand haar geloofd hebben als ze vertelde hoe alles werkelijk was.

Zoals het er nu uitziet, waren deze "professionals" typische "pooiers" of "beschermers" uit de demimonde, en zo'n "actie" als die van Susanna verliep vanaf het begin volgens een typische truc van het "vak" - met geraffineerd "gebruik" van de wetten van die tijd.

Maar er was een addertje onder het gras voor de aanklagers en de getuigen, want in die tijd was er al een zekere rechtszekerheid, vooral voor de Joden. Als bleek dat een beklagde, in dit geval de vrouw, in feite onschuldig was en dat de beschuldigers en getuigen valse verklaringen hadden afgelegd (tegen deze valse verklaringen stond in de Tien Geboden het achtste gebod "gij zult geen valse getuigenis afleggen tegen uw naaste"), dan kregen zij de straf die anders de beklagde zou hebben gekregen. Zo slaagt in het Susanna-verhaal een jongeman ("Daniël") erin de beschuldigers en de getuigen met een afzonderlijk verhoor te veroordelen, en zo worden zij terechtgesteld. Maar wanneer overkomt zo'n "ongeluk" de "beschermers"? Per slot van rekening heeft "men" ook zijn "relaties" in een "noodgeval", dat zo'n slecht einde toch nog wordt afgewend. Bovendien zijn dergelijke "beschermers" - natuurlijk alleen als het de moeite waard is - altijd spelers, zelfs als er een doodvonnis op het spel staat onder het motto "Of we krijgen die vrouw en we verdienen veel geld, of dat zou het geweest zijn ...".

Indien de staatsgreep voor de "beschermers" geslaagd was, zou de vrouw natuurlijk niet versleten zijn in een goedkoop dorpsbordeel (zij zou er misschien heen zijn gegaan op haar oude dag, toen zij opgebrand was), maar zou voor duur geld zijn doorverkocht naar een of andere grote buitenlandse stad. En voor goede prostituees betaalden ze soms veel in die dagen: Een gewone Romeinse soldaat kreeg ongeveer 1000 sestertiën per jaar, maar prostituees kostten tot 100.000 sestertiën - als ze goed waren, natuurlijk. En Joodse vrouwen stonden bekend als goed in "sekswerk", dat wil zeggen, ze waren "goed".

Het zondeverhaal in het evangelie van Johannes is ook duidelijk een verhaal uit de demimonde. Het ging niet om de "werving" van een nieuwe prostituee, maar om de bestraffing van een "onhandelbare" prostituee. De vrouw had iets gedaan wat haar "beschermers" niet aanstond, misschien was zij ooit een toehoorder geweest van Jezus' openbare toespraken, die nu uit haar "beroep" wilde stappen? We weten het niet, omdat we niets over de achtergrond te weten komen. Daarom zetten de "beschermers" zo'n vangst op met zo'n prostituee, waarbij alleen de vrouw werd gevangen, maar de man was voorbereid en kon dus snel en onopgemerkt verdwijnen, en dan werd zij gestenigd. Het voornaamste doel hiervan was andere vrouwen te waarschuwen, zodat zij konden zien hoe het hen zou vergaan als zij niet

pareerden zoals deze gewetenloze mannen wilden, zodat zij zelfs niet het lef zouden hebben om ongehoorzaam te zijn en bijvoorbeeld "weg te lopen" van hun beschermers uit de prostitutie.

De oorspronkelijke Joodse godsdienst is de tijdloze verlichte godsdienst bij uitstek 169 Jezus had hier een flagrant verval aangetroffen.

Het is heel duidelijk dat een dergelijk misbruik, waarmee deze huizenbouwer Jezus te maken had gehad, eigenlijk helemaal niet mocht, zeker niet in de Joodse godsdienst! Want juist de joodse godsdienst is toch de enige godsdienst die hier waardeopvattingen heeft, in het bijzonder ook voor de situatie van de vrouw, die absoluut positief zijn en die geen andere godsdienst zo te bieden heeft!

De joodse godsdienst is echter oorspronkelijk helemaal geen godsdienst, maar een zeer verlichte en humane levenshouding, zelfs in onze moderne zin. Ik verwijs ook naar de epiloog. Alles werd pas een typische godsdienst toen de levenshouding werd vergeten of onderdrukt, waarschijnlijk omdat degenen die het spoedig voor het zeggen hadden op die manier meer voordelen hadden (zoals dat in alle godsdiensten op een bepaald moment gebeurt). Hoe dan ook, de oorspronkelijke joodse godsdienst 152 (of gewoon levenshouding) is de enige godsdienst (om de term "godsdienst" hier toch te gebruiken):

- Dat gaat over ware monogamie 120. Wat bedoeld wordt is de monogamie die niet wordt afgedwongen, maar die geheel vrijwillig en met vreugde gebeurt en wordt nagestreefd en die ook niet pas na het huwelijk wordt beleefd, maar de monogamie die ook werkelijk is, dat er in het hele leven maar één sekspartner is (behalve in geval van weduwschap). Dit betekent dus dat het niet alleen gaat om het leven in deze monogamie, maar ook al om de voorbereiding door vóór het huwelijk af te zien van driften. De moraal van monogamie moet dus aantrekkelijk genoeg gemaakt kunnen worden om aantrekkelijk te zijn voor jonge mensen.
- En als deze monogamie werkelijk algemeen wordt beleefd, dan wordt ook het visioen van een harmonie van mensen zonder angsten 159 en in onbewolkte menselijkheid verwezenlijkt, geconcretiseerd door de paradijselijke utopie van de naaktheid. Het paradijsverhaal van de Bijbel is dus nooit en te nimmer te beschouwen als een historische gebeurtenis (net zomin als andere vroege verhalen, zoals het scheppingsverhaal 128 dat zijn). Het werd zeker nooit als "letterlijk" gezien door de schrijvers die het misschien 3000 jaar geleden schreven, zoals het ons in het verleden werd geleerd in de godsdienstlessen van onze kinderen en zoals sommige sekten het van-

daag de dag nog steeds zien en onderwijzen. Het is eerder een verhaal tegen prostitutie in vruchtbaarheidscultussen ter ere van welke godheden dan ook die gebruikelijk waren in de tijd dat het verhaal werd geschreven (zie p. 50) - zo'n vruchtbaarheidsgodheid zit dus achter de slang 31 "Aanbidding" door middel van geslachtsgemeenschap betekent natuurlijk ook een schending van de utopie van ware monogamie, en het gevolg daarvan is "lichaamsdelen die schaamte verbergen" (kortweg LdSV). Dit betekent dus ook dat de verklaring van het Adam en Eva verhaal is dat zodra de utopie van ware monogamie is gerealiseerd, deze schaamte onnodig wordt.

Het geloof in God is daaraan ondergeschikt. Want een god werd in feite alleen geconstrueerd om een autoriteit te hebben voor het eigen volk achter het idee van monogamie, en om een argument te hebben tegen de andere goden die deze kleine menselijke culten verondersteld werden te aanbidden. Over de constructie van God, zie 137.

- De joodse godsdienst is bovenal de enige godsdienst **waarin de vrouw ook recht heeft op de ervaring van het orgasme** 124. Want wil echte monogamie echt werken, dan is het natuurlijk belangrijk dat de vrouw op seksueel gebied ook tot haar vervulling komt, d.w.z. dat zij ook een orgasme beleeft. Daarmee wordt niet bedoeld een orgasme, zoals de psycholoog Wilhelm Reich dat ziet, dat met allerlei technische kunstgrepen kan worden bereikt, maar een orgasme dat bijna spontaan ontstaat uit de harmonie of zelfs uit de affiniteit van de zielen van twee mensen, dus alleen bij de lichtste aanrakingen - in principe zelfs volledig gekleed. (Opmerking: Dit zou ook vandaag een doel moeten zijn, want volgens een informatie van de krant DIE WELT beleeft minstens tweederde van alle vrouwen nooit een orgasme)!

Als dit geen grootse godsdienst is, die destijds tegen onmenselijke godsdiensten werd bedacht en die vandaag de dag de spullen zou hebben om alle andere godsdiensten te overwinnen, die uiteindelijk vaak genoeg slechts cultiveringen van geleden trauma's zijn, gekoppeld aan folklore en bijgeloof (waar vervolgens zakelijke belangen en machtsstructuren en de behoefte aan afbakening van anderen bij komen kijken)! Ik krijg echter de indruk dat zelfs Joden hier meestal geen idee van hebben.

Het probleem in de tijd van Jezus was dat deze Joodse "oorspronkelijke godsdienst" in zijn tijd al duidelijk "begraven" was of in ieder geval grotendeels in vergetelheid was geraakt en dat daarom ook niemand van de autoriteiten, die het in die tijd voor het zeggen hadden, zich er nog iets van aantrok. De Joodse religie was grotendeels bevroren in cultus - en seksueel misbruik 107 was bijna de norm geworden. Dus deze huizenbouwer of aannemer Jezus (voor "aannemer" zie het volgende punt) moet dit zijn

tegengekomen en een flagrante discrepantie hebben gezien tussen de bewering en de werkelijkheid van de Joodse godsdienst en geprobeerd hebben de oorspronkelijke godsdienst weer tot leven te brengen. Hij moet het erg goed hebben gedaan bij zijn normale collega's, maar er moeten vele anderen zijn geweest die daar absoluut geen belangstelling voor hadden.

Hoe dan ook, met mijn kennis als theoloog en na 30 jaar beroepservaring als leraar, heb ik geprobeerd de idealen van de oude Joodse utopie in dit werk hier tot een positief concept te combineren, zodat ze toegankelijk zijn voor jonge mensen. Omdat jonge mensen nog steeds idealen koesteren over zo'n utopie en ze zouden willen leven, als ze maar wisten hoe.

En ik denk dat ik het hier niet slecht doe, zie het tweede deel van dit nummer! Maar helaas was alles nog niet volledig ontwikkeld toen ik leraar was.

4. Jezus zette zich in "tegen de zonde, tegen huichelaars, en voor de liefde."

Wij nemen altijd aan dat Jozef, d.w.z. de vader van Jezus, zoiets was als een timmerman, die in een werkplaats "achterin" samen met zijn zoon enkele meubelstukken timmerde, die Maria dan "voorin de winkel" verkocht. Maar zo'n idylle zou wel eens een totaal verkeerd beeld kunnen geven van de activiteit van Jezus, wat vooral veroorzaakt werd door een problematische vertaling van Maarten Luther. In het Griekse origineel is het beroep van Jozef "tekton" (het woord zit vervat in "architect"), wat zoiets betekent als huizenbouwer of aannemer. Omdat de meeste huizen in Luthers tijd van hout waren, vertaalde Luther "tekton" als "timmerman", wat vervolgens "arbeider met hout" werd - tot timmerman aan toe. Maar dit beroep komt zeker niet overeen met de werkelijkheid van het leven van Jozef en Jezus, het was gewoon een familie van huizenbouwers. Daarvoor moeten wij ons afvragen voor wie Jozef en Jezus - en mogelijk ook andere verwanten en misschien ook zonen van Jozef of broers van Jezus - huizen bouwden en waar. Laten we niet vergeten dat geld zeker schaars was onder de gewone mensen in die tijd, en dus bouwden zij hun huizen met de hulp van hun burenen. Alleen rijkere mensen konden zich professionele huizenbouwers veroorloven, maar zulke mensen waren er waarschijnlijk niet in Nazareth, dat wil zeggen in de geboortestad van Jozef en Jezus, of degenen die er wel waren, hadden al hun huizen al. Daarom moeten wij ons het bouwbedrijf "Joseph & Sons" voorstellen als iets als de Poolse bouwteams, die nog maar enkele jaren geleden min of meer officieel in ons land bestonden en die overal in het land tegen aanvaardbare prijzen huizen en appartementen renoveerden - of zelfs hele huizen "ophieven". De klanten van "Josef & Söhnen" waren dan ook waarschijnlijk vooral de nieuwe rijken in het hele land, voor wie er geen burenhulp was, en dat waren dan bijvoorbeeld de publieke bedienden of ook de belastinginners. Deze belastinginning was iets anders dan vandaag in ons papieren of elektronische tijdperk, waarin alles

precies kan worden gecontroleerd: Daar werd dus een district (een plaats of een gebied) aanbesteed voor de belastingheffing van een bepaald bedrag - en degene die dan dit district pachtte en het bedrag betaalde, moest toezien hoe hij het geld kreeg van de inwoners plus de toeslag waarvan hij zelf leefde. Het was een voordeel voor de pachter als hij uit het dorp zelf kwam en de financiële omstandigheden van zijn medebewoners kende - en dienovereenkomstig kon "graaien" waar hij wist dat er iets te halen viel. Wij kunnen ons voorstellen hoe populair zo'n tollenaar was en waarom er voor hem geen burenhulp was bij het bouwen van een huis. Dus kwam de "Josef & Sons Building Company" uit een andere stad in het spel, die niets te maken had met de dorpsproblemen.

Welnu, in die tijd was er ook nog wat tijd na het werk en omdat het te ver was om naar huis te gaan, bleven de bouwvakkers ter plaatse, zetten zich ergens neer en haalden ergens hun eten. En daarna kwamen de prostituees ook om iets te verdienen. Hoe Jezus zich hier heeft gedragen, weten we niet, maar hij was zeker altijd een zeer correct mens, en sprak als zodanig dus ook met de vrouwen over "meer" [112](#), wat normaal gesproken door de pooiermaffia streng verboden wordt aan de vrouwen. Zo had hij bijvoorbeeld van de vrouwen kunnen vernemen hoe zij door chantage tot hun "beroep" waren gekomen en hoe zij in de macht waren van hun "beschermers", aan wie zij ook waren overgeleverd. Want prostitutie, die op straffe van de dood verboden was, was alleen mogelijk met "beschermers", d.w.z. met pooiers en in het algemeen met een demimonde maffia [105](#), die de macht van de wet bufferde - praktisch door de wetshandhavers om te kopen met geld of zelfs met gratis seks (zoals soms nu nog gebeurt, mijn buurman had me hierover ook verteld). De wetshandhavers waren toen niet zo heilig en onschuldig ... En er was toen zeker veel prostitutie, want er waren de vele Romeinse soldaten die pas op hun 35ste mochten trouwen en die dus "gebruik" maakten van de diensten van prostituees. Ook waren er tijdens de pelgrimstochten naar Jeruzalem, met wel drie miljoen pelgrims, zeker soms niet zo vrome pelgrims of anderszins gefrustreerde echtgenoten die soms de weg naar prostituees vonden. Ja, en wat konden de prostituees anders doen dan zich onderwerpen aan de maffia en mee te doen en te betalen voor hun bescherming?

En ook de tollenaars zouden Jezus verteld kunnen hebben over hun problemen met "beschermers" door wie zij ook gehanteerd werden, want het is eigenlijk niet denkbaar dat het alleen de Romeinen en de Joodse autoriteiten waren die geld eisten, want bij zo iets zijn er altijd anderen die "mee willen verdienen" en die dan ook "meehelpen" zodat men het lucratieve beroep van tollenaar ook daadwerkelijk kan uitoefenen.

Wat Jezus hier meemaakte, wij zouden vandaag zeggen als een onderzoeksjournalist in de typische "zakenvelden" van een maffia, geld en sex, en

Kunstenaren hebben vaak een beter gevoel dan theologen: een bijzonder aangrijpende weergave van de "Val van Jezus en de zondaar" 32 in het Johannes-evangelie is die van Lucas Cranach de Oudere in de Frankische Galerij in de vesting Rosenberg (Kronach). Als we kijken naar de gezichten van de beschuldigers links en naar de aantrekkelijkheid van de vrouw, lijkt het erop dat Cranach op zijn minst de ware achtergrond van dit verhaal vermoedde. In ieder geval ging het de aanklagers niet om moraliteit, maar om het tegendeel daarvan - en Jezus had dat voorzien. De vrouw (uit de aard van de straf, namelijk stening, kunnen we opmaken dat het om een ongehuwde vrouw ging, en dat kon in die tijd alleen een prostituee zijn, want getrouwde vrouwen werden gewurgd) had zich waarschijnlijk niet gedragen naar wat de mannen wilden in hun onzedelijkheid. Zij hadden dus een val voor haar gezet en nu moest zij gestenigd worden, waarbij zij de wetten van die tijd 126 overtrad - ook als waarschuwing aan andere vrouwen voor het geval zij niet wilden "wat" de mannen wilden. (In het bijzonder had Jezus hier zijn hand op die van de zondares gelegd als om haar gerust te stellen: "Wees niet bang voor die klootzakken - Ik sla je knock-out!" Ja, dit verhaal over Jezus is zeker waar - in tegenstelling tot veel andere verhalen over Jezus). <s.d. Susanna verhaal op 33>

En waarom dit verhaal in het bijzonder waarschijnlijk veel meer over de echte Jezus gaat dan de rest van Johannes' Evangelie, en het Nieuwe Testament in het algemeen - zie onder 88.

vooral hoe vrouwen gechanteerd en uitgebuit werden, moet hem zeer boos gemaakt hebben. Zijn engagement daartegen liep toen via een openbare aanklacht (waarvan later preken werden gemaakt). En hij zag natuurlijk als schuldigen niet alleen de pooiers en de "beschermers", d.w.z. de directe "criminele ringen" of ook wel de halve wereld maffia, maar hij zag ook de verdere achterban, namelijk de eerbiedwaardige autoriteiten van de maatschappij, d.w.z. de priesters, de Farizeeën en de schriftgeleerden. Want zij organiseerden allen slechts een in wezen "lege cultus" en verzonnen en vertelden vrome verhalen over God. Maar toen het ging om de werkelijk belangrijke dingen die Jezus had ondervonden, keken zij de andere kant op en lieten het allemaal gaan. En deze passiviteit was voor Jezus zeker niet louter toevallig en geheel onbewust, maar het was voor hem bewust, hier was zoiets als een min of meer stille samenzwering met de daders, zeg maar de voltooiing van de maffia. Jezus had zich dus geëngageerd tegen de maffia van zijn tijd, die achter alles zat!

Ja, past dit alles niet precies in wat immers van Jezus is overgeleverd: "Tegen de zonde, tegen de huichelaars, voor de liefde"?

En zo is het: Eén echt solide bewijsstuk kan in een onduidelijke zaak alle andere theorieën - vooral die over Jezus - volledig omverwerpen. Dus ik denk dat ik de echte Jezus heb gevonden.

5. waarvoor hij wreed "uit de weg werd geruimd".

Nu was het probleem dat Jezus wellicht zeer succesvol was in zijn pogingen "tegen de zonde, enz." **en dat hij daarom populair was bij zijn mede-Joden**, die reeds inzagen hoe hij hen trachtte te bevrijden van de plaag van de halve-wereld maffia. Maar de laatsten merkten dit natuurlijk ook en berekenden, gezien zijn populariteit, dat hij gevaarlijk voor hen kon zijn. En in een slim proces zouden de demimonde maffiosi er misschien net zo hebben voorgestaan als de aanklagers of valse getuigen in het Susanna verhaal?

Hoe dan ook, de maffiosi hoorden het gras groeien, bij wijze van spreken - en waren Jezus voor en namen voorzorgsmaatregelen om hem op de wreedst mogelijke manier uit de wereld te krijgen (met harde middelen, die niet ongebruikelijk zijn in "deze business"), zolang ze daar nog de mogelijkheid toe hadden en voordat hij hier officieel begon en er dan mogelijk ook nog mee weg kwam, en zo "kregen" ze het zelf ook.

Hoe dan ook, op deze manier wordt de marteldood van Jezus zeer aannemelijk verklaard.

Halve-wereld maffia en "look-aways" of zelfs admitters: Hoe het werkt met de maffia.

Een maffia heeft altijd twee partijen van mensen om het te laten werken: Degenen die de daders zijn. En dat zijn degenen die meisjes uit arme

landen onder valse beloften naar rijke landen lokken, die hen verkrachten, soms ook onder het voorwendsel van liefde, en die hen vervolgens de prostitutie in sturen, dat wil zeggen, aan bordelen verkopen of verhuren. Maar we hoeven het niet altijd zo ver te zoeken, want tot dit soort mensen behoren vooral ook de Don Juans, dat wil zeggen de jongens en mannen die er geen bezwaar tegen hebben om maagden te ontmaagden, vooral als ze daar uitdrukkelijk zin in hebben.

En de anderen zijn de zogenaamde brave weldoeners die, door de andere kant op te kijken en hun mond te houden, de perfecte aanstichters zijn. Dat zijn dus degenen die de jongeren een schijnmoraal bijbrengen, en wel die van de LdSV (zie p.10), en die dus alle onschadelijkheid blokkeren, die de meisjes dom en onwetend 119 laten over wat een verkeerde en wat een juiste moraal is, die hen opvoeden tot lichaamsvijandigheid en schaamte - zodat zij op een dag formeel op zoek zullen gaan naar dergelijke daders voor hun bevrijding.

Dus, beste lezer, jij die misschien ook een opvoeder bent: Nu mag u voor één keer bedenken tot welke partij u behoort...

6. Zelfs de geest van Jezus wordt verwijderd met een kunstwerk van een "Relotius-redactie": het Nieuwe Testament.

(N.B.: Claas Relotius, *1985 was een met vele prijzen bekroonde verslaggever en journalist, met name de SPIEGEL. Hij werd beroemd in 2018 omdat sommige van zijn prachtige reportages geheel of gedeeltelijk fictief waren).

a) De vragen over het WIE en het WAAROM van de uitvinding van het Nieuwe Testament.

Maar na Jezus' kruisiging bleken ook Jezus' ideeën geenszins mee gestorven te zijn; hij had immers drie jaar lang (of slechts twee, volgens sommigen) in het openbaar gesproken over zijn ervaringen met de demimonde en mogelijk ook over zijn plannen om er iets aan te doen. En niet alleen tot mensen die in Palestina woonden, maar tot mensen uit de hele toen bekende wereld, bij wijze van spreken, want in zijn toespraken kwamen vaak pelgrims van ver naar Jeruzalem.

En althans een deel van deze mensen begon zich nu te verenigen om verder te gaan in de geest van Jezus, d.w.z. van de Gekruisigde, want overal in de wereld zag het er immers niet veel anders uit. En omdat de ideeën van Jezus nu eens ook goed waren en eens echt revolutionair, konden deze "volgelingen van Jezus" toch gevaarlijk worden voor de "plaag van de halve wereld maffia".

Dus hoe kon men als maffioso voorkomen dat dit eens echt zou worden?

Nu is het denkbaar dat dezelfde maffia, die Jezus aan het kruis had gebracht, op het idee kwam om een van hen, die daarvoor geschikt was, te

infiltreren in de volgelingen van Jezus volgens de zwendel van "undercover-rechercheurs" 166 en dan ook hun opvattingen van binnenuit op zijn kop te zetten. (Er kunnen natuurlijk ook meerdere "undercover-onderzoekers" zijn).

Of deze Saulus in het bijzonder, die zich later met verfijnde bescheidenheid "Paulus" noemde, d.w.z. de "kleine", stelde zich uit eigen beweging beschikbaar, of de keuze viel op hem omdat hij altijd de aandacht had getrokken door zijn eerdere toespraken en door zijn opmerkelijke intelligentie en door zijn eierzucht.

En deze Paulus kreeg vooral de opdracht om er op de een of andere manier voor te zorgen dat althans de echte zorg van de echte Jezus vergeten werd. De procedure van het vergeten was die van een "damnatio memoriae" 129, zoals de Romeinen het officieel tot zwijgen brengen noemden van iemand van wie men de geest wilde ontdoen. En er zijn twee mogelijke stappen om dit te vergeten: De eerste stap: men waardeert deze persoon zuiver uitwendig op - zo mogelijk tot een hoogte die niet meer in twijfel kan worden getrokken. In ons geval wordt hij dus "gepromoveerd" tot Zoon van God met maagdelijke geboorte en opstanding en hemelvaart enzovoort. "gepromoveerd." Maar natuurlijk is deze verheffing in werkelijkheid een devaluatie in de richting van wereldloosheid. En de tweede stap, die het meest verband houdt met de eerste: zijn zaak wordt vervalst met allerlei mogelijke en onmogelijke desinformatie. Het is als een bestand dat van een harde schijf gewist moet worden: Je kunt het niet zomaar "verwijderen", want dan is het niet echt "weg"; je moet het overschrijven met een nieuw bestand - pas dan is het echt verwijderd. Dus verzonnen de "gummen" een heel slimme nieuwe biografie van Jezus met een nieuwe leer, die in sommige gedachten klonk als wat Jezus wilde, zodat oppervlakkige toehoorders niets zouden vermoeden, maar die in feite iets heel anders was. Daarbij maakten zij nu zeer vakkundig gebruik van verschillende deskundigen, die zo een geheel nieuwe Jezus construeerden en hem "onder het volk" brachten.

We kunnen dus zeggen dat het Nieuwe Testament ofwel volledig een in opdracht gemaakt werk 162 van de demimonde maffia is - of dat althans de belangrijkste passages in het Nieuwe Testament hun oorsprong hebben in de kringen die met de maffia verbonden waren. Ik denk dat dat vooral de passages zijn die plagiarismen zijn van de gebruikelijke mysterie culten, of zelfs de plagiarismen van boeddhistische teksten.

En Paulus en zijn team (of "kliek") deden nu hun ding heel goed in de zin van hun cliënten en zo ontwikkelden zij de basis voor een nieuwe leer 116 of "construeerden" zij ook de nieuwe christelijke godsdienst zoals wij die vandaag kennen. Onder deze deskundigen bevonden zich dus ook boeddhistische monniken, eenvoudig omdat er een bijzondere kennis in schuilt, zoals alleen "vakmensen" kunnen hebben, die thuis zijn in het boeddhisme. Daarnaast waren er deskundigen uit de joodse godsdienst (dat

konden alleen ingehuurde schriftgeleerden zijn), want in het Nieuwe Testament staan ook 60 verwijzingen naar het Oude Testament - en ook dat is alleen mogelijk met kennis van zaken. Anderzijds was er geen speciale deskundigheid nodig om "componenten" in te weven van de andere heidense godsdiensten die in die tijd gangbaar waren, zoals de maagdelijke geboorte enzovoorts.

En hier begint waarschijnlijk de grootste strafzaak in de geschiedenis van religies en misschien zelfs van de mensheid!

In ieder geval is deze groep mensen, die de infiltratie en de corruptie van de ideeën van de volgelingen van Jezus had geleid, precies wat wij tegenwoordig een maffia noemen. En aangezien deze maffia te maken had met seksueel misbruik (of ook met misbruik van seksualiteit), hier met prostitutie, is het juist een octopus in de maatschappij die in de Joodse samenleving van die tijd was geïnfilteerd, of gewoon een "halve wereld maffia". Je kon het niet zien, maar je kon het voelen, want het was alomtegenwoordig - als een maffia.

Ik heb Christian Lindtner ook geschreven over deze stelling, en hij vond ook veel o.k., hij accepteerde ook mijn beoordeling van Jezus, namelijk dat hij degene was die het oorspronkelijke Joodse utopia wilde herstellen. Alleen met de rol van Saulus of Paulus (zoals hij zich later noemde), die ik hier zie als de grote tegenstander van Jezus, was hij het niet eens. Want ik had niet alleen Jezus maar ook Paulus als een realistisch persoon gezien. In werkelijkheid was Paulus ook een constructie uit het boeddhisme: "Je kunt Paulus terugvoeren tot Pūrmas in De Lotus sitra - de meest welsprekende van alle discipelen", aldus Lindtner.

Ik wil echter vasthouden aan mijn versie dat Paulus inderdaad een realistisch persoon was. Of Lindtner gelijk heeft of ik gelijk heb met de opvatting van Paulus, of hij wel of niet bestaan heeft, is volgens mij niet belangrijk, belangrijk is alleen de echte Jezus (met zijn zorg), die vóór Paulus was en niets met hem te maken heeft. En naar mijn mening is dit duidelijker in mijn versie. Zie ook wat anderen denken over Paul onder noot [125](#).

b) De rol van Paulus in de corruptie van Jezus in: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (Engl.: 2007).

Niet alleen de Engels-Joodse Talmoed geleerde aan het Londense Leo Baeck College Hyam Maccoby gaat er bovenal van uit dat Jezus' kruisdood als een "door Jezus bewust gezocht kruisoffer" een constructie van Paulus is - en op grond daarvan ook alles wat wij tegenwoordig als christelijk beschouwen, d.w.z. ook het hele Nieuwe Testament. Natuurlijk kunnen Paul's collega's hier ook bij betrokken zijn geweest. Er bestaat immers al lang het vermoeden dat ons geloof gewoon een betere laat-antieke mysteriecultus is, maar nu wordt duidelijk dat dit inderdaad zo is, en hoe het allemaal met

elkaar samenhangt. De reden: Paulus was als kind en jongeling opgegroeid in Tarsus in Cilicië, en daar bestond een indrukwekkende feestcultus ter ere van de god Attis (en ook Adonis), die ook een bloedig martelaarschap had ondergaan. En de jonge Saulus moet dat zo leuk hebben gevonden dat hij de kruisdood van Jezus - die overeenkomt met de cultus van Attis - als basis nam voor een cultus rond Jezus. Dus als Lindtner zegt "Jezus is Boeddha", dan zou Maccoby zeggen - to the point - "Jezus is Attis".

Deze "toevoeging" Paulus schiep dus een nieuwe godsdienst (of zelfs deze laatantieke mysteriecultus) zoals wij die nu kennen, die niets te maken heeft met de inzet van de echte Jezus 161.

Paulinische ideologie - Jezus ideologie (de term "ideologie" 153 wordt hier neutraal gebruikt in de betekenis van "ideeënleer").

A. Pauline ideologie: het probleem van "seksueel misbruik" wordt indirect aangepakt.

1. God heeft ons morele geboden gegeven, maar de mens is van nature zwak en vatbaar voor zonde. Hij heeft dus verlossing nodig, opdat hij na zijn dood niet tot de eeuwige verdoemenis in de hel wordt veroordeeld. 1. Door zijn offerdood aan het kruis heeft Jezus 170 deze verlossing als het ware voor ons gekocht en aldus God barmhartig gemaakt.
2. Deze verlossing verplicht ons tot moreel handelen hier en nu, ook op seksueel gebied. Daarom zijn er in de ideologie van Paulus de zonden die met seksualiteit te maken hebben en de bijbehorende verboden.
3. Maar de ervaring leert dat de mensen - zoals ik al zei - de goddelijke geboden steeds weer overtreden. Dit overtreden van de geboden is echter van meet af aan in de "Paulinische ideologie" ingecalculeerd, omdat Paulus geweten moet hebben dat verboden met hun bijbehorende irrationele, d.w.z. zinloze angsten nooit echt geholpen hebben, vooral niet in kwesties van seksuele moraal. En zo maakt het overtreden van de verboden deel uit van het concept, zodat vanaf het begin niemand zich werkelijk inspant om geschikte wegen te zoeken, opdat de geboden werkelijk kunnen worden gehoorzaamd. 4. Het is de bedoeling, dat de mensen zich aan de geboden houden.
4. Zij die geloven in God en in de verlossing tot een beter leven na de dood door Jezus, kunnen tenminste zeker zijn van Gods barmhartigheid en vergeving, die Jezus voor ons heeft verdiend door zijn offer aan het kruis. In ieder geval is de bemiddeling van vergeving met het vooruitzicht van een betere wereld na de dood (waarin men al dan niet kan geloven) een patent business model in de Paulinische ideologie 125.

De Paulinische ideologie gaat in de eerste plaats over een gemeenschap

123 (of zelfs - schaamtelozer - een clublidmaatschap) waarin dit alles wordt geloofd, en waarin om wonderen wordt gebeden opdat alles beter zal worden, vooral op moreel gebied.

B. Jezus ideologie: Het probleem van "seksueel misbruik" wordt rechtstreeks aangepakt!

Het gaat Jezus niet om een typische hiernamaalsreligie, maar om de oorspronkelijke Joodse benadering van het leven voor het hier en nu. Jezus ging ervan uit dat ieder mens van nature welwillend is en daarom ook zeer moreel 115. Maar deze morele houding wordt meestal opzettelijk of door onachtzaamheid vernietigd, in zijn tijd vooral door chantage (tegenwoordig meer door manipulatie 119 zodat vooral meisjes zich inbeelden dat zij het vrijwillig doen) naar een schijnmoraal of ook plaatsvervangende moraal 127 in plaats van een redelijke echte moraal. Jezus' doel hier was een vervuld mensdom, en dat wordt het best bereikt wanneer de hinderpalen voor een echte moraal in de verhouding tussen de seksen worden weggenomen. Voor ons zou dit betekenen dat wij de jongeren niet langer manipuleren met dwangmaatregelen en angsten en valse wegwijzers, maar dat wij hun de juiste informatie geven over echte en valse moraal met de voor deze valse moraal typische vijandigheid tegenover het lichaam, en over de voordelen van echte moraal zonder vijandigheid tegenover het lichaam. Op deze wijze kan dit laatste dan zo aantrekkelijk worden, dat het zelfs zeer graag beleefd wordt en dat er als het ware een uitgesproken vreugde komt in de <divine> geboden.

We kunnen misschien zeggen dat de ideologie van Paulus over therapie gaat, dat mensen kunnen leven met het misbruik van seksualiteit, terwijl de geest van Jezus de profylaxe zou zijn, dat het leven zonder zulke zonden zo opwindend en aantrekkelijk is dat ze niet in de eerste plaats gebeuren. Of mensen daarbij in God geloven of niet, of zij de juiste godsdienst hebben of niet, of zelfs of zij er helemaal geen hebben, is niet zo belangrijk. Het belangrijkste is, dat de vreugde van het mens-zijn zonder zonde in een concreet leven er is, omdat dit in de zin van Jezus en in het algemeen ZIJN doel is - en voor alle mensen!

Het is ook niet relevant hoe Paulus tot zijn nieuwe "taak" is gekomen, nadat hij, zoals Maccoby schrijft, "was afgepoeierd" door de Farizeeën. Hij had zich waarschijnlijk bij hen als discipel aangemeld, maar zij wilden hem eenvoudig niet, omdat zij hem niet geschikt achtten.

In de Handelingen van de Apostelen wordt verteld hoe Saulus, die aanvankelijk een vervolger van de volgelingen van Jezus was, zich bekeerde omdat hij naar verluidt de beroemde Damascus-ervaring had gehad waarin de verrezen Heer aan hem verscheen.

Het is echter waar dat deze Paulus nooit heeft opgehouden de volgelingen

van Jezus te vervolgen of hen "onschadelijk te maken", hij had alleen de methode veranderd en zette nu de uitroeiing van de echte Jezus met andere middelen voort: Dus de Damascus ervaring met de bekering was slechts een schijnbeweging, er waren geen neutrale getuigen voor. Hij slaagde er echter niet in iedereen te misleiden, vooral de christenen in Jeruzalem onder leiding van de Jezus-broeder Jacobus hadden nooit veel op met Paulus. Hoe dan ook, door de Damascus-ervaring te veinzen en te doen alsof hij een visioen had van de verrezen Jezus met de bijbehorende openbaringen 167, en door te doen alsof hij trouw was aan de lijn van Jezus-volgelingen, kon hij bij wijze van spreken twee vliegen in één klap slaan: veel oude gelovigen van Jezus opzuigen en bij hen geloofwaardigheid verwerven en vervolgens zijn visie op Jezus aan hen opdringen als de enige juiste visie op Jezus.

Paul was zogezegd een voorloper van de kanselarij spion Günter Guillaume (1927 - 1995), die in werkelijkheid altijd een DDR agent is geweest (1956 - 1974), en die als zogenaamde DDR vluchteling tot de SPD was toegetreden en die er uiteindelijk door zijn organisatietalent en door zijn ook hier voorgewende lijnentrouw aan de SPD perfect in slaagde om zelfs het vertrouwen van de partijleiding en ook van de toenmalige Bondskanselier Willy Brandt te winnen en zelfs diens rechterhand te worden.

Maar als zoiets als met Guillaume alles was geweest! Paulus was ook een voorloper van de verslaggever en journalist Claas Relotius, die tot zijn "ontmaskering" in 2018 voor het Duitse blad SPIEGEL en voor andere bladen prachtige reportages uit de hele wereld schreef, die zo eersteklas waren dat hij zelfs vele prijzen ontving. Alleen, deze reportages waren heel vaak gedeeltelijk of zelfs geheel fictief, of hij had mensen geïnterviewd en geschreven over mensen die helemaal niet bestonden of hij had de verklaringen van echte mensen veranderd. De vraag rijst natuurlijk waarom Relotius zo lang onontdekt is gebleven. Ik denk dat Jörg Thadeusz, voormalig moderator bij journalistieke prijsuitreikingen en jurylid bij de Duitse Reporter Award, een in mijn ogen plausibele reden heeft gevonden: "In het selectieproces voor journalistieke prijzen ligt een bepaald wereldbeeld "vast". Een prijs wordt toegekend aan iedereen die "dit beeld zo prachtig mogelijk bevestigt met een smakelijk verhaal". Dus of Paulus ook beter begrepen had wat de mensen in die tijd wilden dan Jezus, de huizenbouwer uit Nazareth, en dat hij hun daarom een "smakelijker theologie" had gegeven dan Jezus? En zou dat vandaag de dag niet nog steeds zo zijn? (Opmerking: Mijn ervaring is echter dat jongeren die nog "alles" voor zich hebben, daar anders over denken - zij zijn nog vatbaar voor een hoge utopie!)

In ieder geval hebben Günter Guillaume en Claas Relotius in hun werk als respectievelijk agent en journalist niet veel kwaad kunnen doen. Paul was heel anders! Hij maakte van Jezus' revolutionaire inzet voor een nieuwe mens, die niet langer bepaald wordt door misdadigers en eigenzinnigen, een in wezen bleke en, althans in tegenstelling tot wat Jezus voor ogen had,

betrekkelijk lichtgewicht laat-antieke mysteriegodsdienst, waarbij uiteindelijk in wezen alles bij het oude bleef - behalve de nieuwe titel "Evangelie van Jezus Christus". De grote worp van Paulus was allereerst dat hij de kruisdood van Jezus in zijn strijd tegen de demimonde-maffia herinterpreteerde tot een bloedig offergebeuren, eerder vrijwillig door Jezus gekozen, d.w.z. tot een offerdood zoals hij die ook kende van de god Attis in zijn geboorteland Tarsus en Cilicië.

En zo bouwden Paulus en zijn "team" (of ook zijn handlangers) 150 de "Christus", d.w.z. een beeld van Jezus, precies zoals de opdrachtgevers het wilden. Natuurlijk gingen zij niet dom te werk, en daarom verwerkten zij in deze Christus de herinneringen aan de echte Jezus, voor zover die nog mondeling of eventueel schriftelijk "onder het volk" bestonden. Misschien was er ook een echte wedstrijd wie de gekste verhalen met succes lanceerde in het geloof van de volgelingen van Jezus? Daarbij wekten zij misschien niet of nauwelijks argwaan, omdat zij mogelijke concrete confrontaties met de demimonde maffia, die men zich nog ruw herinnerde, vervingen door tamelijk algemene frasen "tegen het kwaad", die klonken als de echte Jezus, maar niemand meer kwetsten en vooral het reilen en zeilen van de demimonde maffia op geen enkele manier verstoorden.

En hier komt de Deense Sanskriet-onderzoeker Lindtner om de hoek kijken met zijn bevindingen dat het Nieuwe Testament grotendeels een plagiaat is van oudere boeddhistische teksten. Deze teksten vormden vervolgens, samen met de verwijzingen naar de Joodse Bijbel, de basis voor een geheel nieuwe visie op Jezus, die werd geredigeerd door een "Relotius-redactie", waarin deze Paulus als het ware de "hoofdaannemer" was, of althans de ideeëngenerator, volgens alle regels van de kunst. De volgelingen van de echte Jezus wisten in die tijd niet veel over hem, misschien hadden ze hem wel eens gehoord tijdens zijn toespraken in een synagoge of in de woestijn, maar verder wisten ze niets of nauwelijks iets over hem, zoals dat nu waarschijnlijk ook niet meer het geval is. Want vandaag de dag staan de media altijd klaar om meer en meer te berichten over iemand die op de een of andere manier de aandacht trekt. En zo konden de tegenstanders van Jezus een vervalst verhaal over Jezus in de wereld zetten.

De data waarop de geschriften werden geschreven komen waarschijnlijk overeen met veel van de data die de theologen van vandaag hebben ontdekt, behalve dat deze geschriften niet werden geschreven als propaganda PRO Jezus, maar als een geraffineerd werk van desinformatie CONTRA Jezus 149, in ieder geval tegen de echte of echte Jezus. En zo werd niet alleen Jezus tot zoon van God gemaakt 23 (volgens het bekende laatantieke patroon, d.w.z. bijvoorbeeld door een maagdelijke geboorte met een goddelijke vader), maar werden ook zijn discipelen tot de auteurs gemaakt, die natuurlijk ook ooggetuigen waren. Op deze wijze werden de geschriften dan ook eerbiedwaardig genoeg gemaakt, zodat zij als waar werden be-

schouwd en niemand er meer aan durfde te twijfelen. Maar Jezus was geen zoon van God (of op zijn best een kind van God, zoals wij allen kinderen van God zijn), en de geschriften van het Nieuwe Testament zijn niet geschreven door discipelen van Jezus, zoals reeds gezegd. Gewoonlijk wordt deze pseudo-epigrafie dat de schrijvers van de Evangelieën leerlingen van Jezus waren, d.w.z. ooggetuigen, altijd op de een of andere manier "vroom" gerechtvaardigd, maar ik denk dat deze pretentie gewoon weer een slimme truc van de maffia is.

Dus dat is over het onderwerp wie het Nieuwe Testament schreef, en ook over de vraag wat de echte Jezus was. Het ging hem toen dus om een werkelijk revolutionaire aanpak, maar daar gingen de invloedrijke kringen niet in mee en draaiden de rollen om voordat het voor hen te laat was, analoog aan het Susanna-verhaal. En de zaak van Jezus werd perfect onschadelijk gemaakt door er een betrekkelijk onschadelijke mysteriegodsdiens van te maken, die in die tijd heel typisch was.

In ieder geval is de maffia er geleidelijk in geslaagd de herinnering aan de echte Jezus zoveel mogelijk uit te wissen en zo ook zijn betrokkenheid als het ware perfect onschadelijk te maken - een maffia is gewoon een gewetenloze vereniging [154](#).

Ik wil hier echter de mogelijke vraag aan de orde stellen of Paulus of Saulus en de andere schrijvers van de heilige geschriften van ons christelijk geloof werkelijk zo afschuwelijk kwaadaardig waren als het hier eerst lijkt. Het is ook mogelijk dat alleen de commissarissen werkelijk kwaadwillig waren en Saul en de overeenkomstige specialisten van de boeddhistische en joodse godsdiensten met succes voor hun karretje spanden met mooie en zeer humaan klinkende redenen. Zij hadden hen ervan kunnen overtuigen dat de ideeën van Jezus nog erg halfbakken en kortzichtig en grof waren en onnodige conflicten tussen brave burgers zouden veroorzaken en daarom moesten worden herzien en op een meer verfijnd en beschaafd niveau moesten worden gebracht. En we moeten ook bedenken dat er altijd twee mensen betrokken zijn bij een misleiding, namelijk degenen die bedriegen en degenen die bedrogen willen worden - omdat ze niet echt weten van sommige dingen die niet zo goed zijn gegaan in hun leven en er daarom niets meer mee te maken willen hebben. In dit opzicht hebben de traditionele godsdiensten ook altijd een "gemakkelijk spel" [131](#). Zo kon juist Paulus, die in zekere zin ook een godsdienstig genie was, zich met zijn "nieuwe interpretatie" met grote inzet volledig ontplooien. Alleen was hij helaas een bedrieger, en de schrijvers van de Evangelieën waren dat ook. En tenslotte hebben we Paulus te "danken" voor de vrouwenhaat, de vrouwvijandigheid en het antisemitisme in ons christelijk geloof tot op de dag van vandaag. Bij Jezus zijn er ook geboden, maar die dienen meer in de zin van "regels voor een redelijk en succesvol leven", niet voor de beklemming van de mens, maar voor zijn volledige ontplooiing - men moet ze echter van

jongs af aan kennen, zodat men zich er naar kan richten.

En hier wil ik redenen geven waarom ik niet of slechts zeer weinig naar het Nieuwe Testament verwijs en de voorkeur geef aan andere bronnen: De geschriften van het Nieuwe Testament lijken me allemaal onbetrouwbaar. Ze zijn allemaal geconstrueerd in de zin van Paulus en de maffia en "gezuiverd" van wat nog bekend was van de echte Jezus en wat de auteurs niet goed uitkwam. En waar deze zuivering niet werkte, omdat een gebeurtenis gewoon te bekend was, was er op zijn minst een herinterpretatie. Maar zie ook noot [159](#).

c) En dus heeft ons Christendom vandaag niets of bijna niets te maken met de echte Jezus!

In plaats van de oorspronkelijke joodse waarden te herstellen, zoals Jezus kennelijk wilde, hebben de christenen een nieuwe godsdienst gecreëerd die (bijna) niets met zijn bedoeling te maken heeft.

Niet alleen tegenstanders van het geloof beweren dat de verhalen over Jezus in het Nieuwe Testament geen historische basis hebben, maar waarschijnlijk twijfelen ook de meeste theologen er sterk aan of de echte Jezus wel de historische basis van het Nieuwe Testament is. Dit betekent dus, dat volgens hen althans het meeste van wat ons in het Nieuwe Testament wordt gemeld min of meer vrijelijk is verzonnen of overgenomen uit andere godsdiensten, of ook een opzettelijke vervalsing is [149](#) van een concrete Jezus die ooit werkelijk heeft geleefd en gewerkt. Aanvullend op de tekst op blz. 5 over de "laatantieke mysteriecultus" zijn theologen dus al lang meer te weten gekomen:

- ◆ De Jezus van het Nieuwe Testament heeft niets of bijna niets te maken met de echte Jezus die eens leefde. Theologen maken daarom onderscheid tussen de "Christus van het Nieuwe Testament", d.w.z. de "Christus van de verkondiging (of ook gr. Kerygma)", en de "historische (of historische) Jezus" [67](#). En dus zeggen deze kritische theologen: "Van de historische Jezus weet men zo goed als helemaal niets". In ieder geval zijn de Evangelieën geen biografieën van Jezus [158](#). Christelijke "fundamentalisten" nemen ze echter nog steeds letterlijk (of zelfs het Nieuwe Testament).
- ◆ De leer van de zelfopoffering van Jezus ten behoeve van de verzoening van de mensheid was zeker niet in de geest van de echte Jezus. Er is dus nooit een Avondmaal geweest met de bekende woorden van instelling.
- ◆ Hooguit 5% van alle Jezus-woorden in het Nieuwe Testament zijn echte Jezus-woorden (volgens de protestantse nieuwtestamenticus Gerd Lüdemann). Over de "verwarring" in de vroege kerk s. [151](#).
- ◆ Niemand weet wie het Nieuwe Testament heeft geschreven, in ieder

geval waren de schrijvers van de Evangelieën geen discipelen van Jezus onder wiens naam zij bekend zijn. We hebben hier te maken met een pseudo-epigrafie, d.w.z. een vervalsing van namen. Ook weet niemand hoe deze geschriften in de Jezuskerken, die kort na de dood van Jezus bestonden, terecht zijn gekomen, zodat zij werden aanvaard.

- ◆ In de tijd van Jezus kon men een goede Jood zijn met of zonder geloof in het hiernamaals. Het ligt dus voor de hand dat de echte Jezus zich niet bezighield met een geloof in het hiernamaals, maar met een beter hier en nu.
- ◆ In feite is de echte stichter van ons geloof Paulus, die zich pas enkele jaren na Jezus' dood bij de christenen aansloot, en die in zijn onderricht nogal onverschillig stond tegenover de echte Jezus. Daarom zijn wij eigenlijk geen "christenen" (als wij "Christus" een naam voor Jezus laten zijn), maar Paulisten, d.w.z. geen Jezuïeten, want wat onze godsdienst uitmaakt is de leer van Paulus.
- ◆ De achtergrond van de huidige christelijke ideologie is hoofdzakelijk de Griekse filosofie, maar Jezus had daar niets mee te maken, hij was tenslotte een Jood.
- ◆ Veel overeenkomsten met het oudere boeddhisme zijn onmiskenbaar.

Intussen weten in ieder geval de grote kerken met hun theologische faculteiten dat allemaal, zeker ook de staatsuniversiteiten.

Nuchter beschouwd presenteert het christendom, zoals wij dat vandaag kennen, zich als een syncretisme of als een "mengelmoes van geloofsovertuigingen" uit de inhoud van de joodse godsdienst, het boeddhisme en de heidense godsdienst van Jezus' tijd.

d) Maar er is (hopelijk altijd) een oplossing

De herinnering aan de betrokkenheid van de echte Jezus moet dus koste wat kost worden geëlimineerd; zijn *damnatio memoriae* is ook bijzonder goed geslaagd, althans tot nu toe. Maar ik denk dat het is zoals in elke strafzaak: wie alle sporen wil uitwissen en alle indirecte bewijzen die wijzen op de werkelijke gang van zaken wil elimineren, kan niet zo perfect zijn. Ze missen altijd wel iets of het is nooit mogelijk om alles perfect weg te werken. Dus deze Rijnlandse boer, mijn buurman, zette mij op het spoor om het zondeverhaal volgens Johannes 8 op een andere manier te zien. Last but not least meen ik in die tijd het toppunt van minachting voor vrouwen te hebben bereikt, omdat vrouwen ook in andere opzichten niet veel voorstelden.

Maar misschien waren er onder de schrijvers van het Nieuwe Testament in die tijd wel trouwe volgelingen van de echte Jezus, die, hoewel ze hun zin niet kregen, passages in de teksten verweven hebben die naar de echte

Jezus wezen, zodat latere volgelingen hem konden doorgronden? Dergelijke "procedures" kennen we ook uit onze huidige tijd: Tijdens de Chinese Culturele Revolutie, bijvoorbeeld, moesten alle oude cultuurgoederen worden vernietigd. Vindingrijke en gesofisticeerde "vernielers" hebben nu onschatbare stèles met Confucius-inscripties met stucwerk bedekt en er Mao-citaten op geschilderd. En Mao citaten mochten niet vernietigd worden. Zo werden de Confucius steles gered, omdat latere generaties het stucwerk gemakkelijk konden verwijderen. En zo is het ook met oude teksten: We moeten alleen de juiste aanwijzingen en sporen herkennen en vinden en ze juist interpreteren. Aanwijzingen voor wat hier niet klopt en niet waar is, zijn onder meer de onrealistische wonderverhalen. Ik denk ook aan de Damascus-ervaring van Paulus en de openbaringen 167 van de vermeende opgestane Jezus aan hem. En een aanwijzing voor mij wat juist en waar is en ook wat bijzonder is aan Jezus is bijvoorbeeld ook het verhaal hoe hij de werkelijke achtergrond van de voorgenomen steniging van de "zondige vrouw" herkent en haar van de steniging redt door zijn moedig ingrijpen. Ja, zo iets of iets vergelijkbaar concreets weten wij niet van enige andere stichter van een godsdienst, noch van Boeddha, noch van Mohammed. Dat is voor mij bijna zeker bewijs dat we dus op het hete spoor zitten van de echte Jezus 122.

Natuurlijk, men kan zeggen, is dat alles wat er is aan Jezus? Ik denk dat iedereen die zo praat niet begrepen heeft wat "genie" is. "Genialiteit" is niet het ontwikkelen en verkondigen van grootse en hoogst spirituele ideeën over God en over de mens, maar wanneer er iets mis is of gewoon ziek, het juiste "acupunctuurpunt" ervoor te vinden en het daar toe te passen. Ik vergelijk het probleem met wanneer er iets moeilijks mis is met een auto of een computer. Het gaat er niet om enthousiast te worden over het grote idee van de auto of de computer en hoogdravende frasen te spuien over de beste auto's, maar het specifieke defect te vinden en te verhelpen. Dat vereist echter vakmanschap en handenarbeid in plaats van belangrijk academisch onderzoek en inzicht, en je moet ook bereid zijn om soms onder een auto te kruipen en vuil te worden. En een dergelijk vakmanschap geldt volgens mij ten volle voor Jezus, die zo'n cruciaal punt had gevonden en het probeerde op te lossen. En het ging hem niet alleen om het banale afzien van impulsen, d.w.z. om iets niet te doen, maar ook om de voordelen van algemene correctheid. Laten we ons eens voorstellen dat iedereen zich met absolute zekerheid aan de goddelijke geboden houdt. Dat wil zeggen dat niemand meer bang hoeft te zijn dat een ander hem zal schenden - en wat een veiligheid en vrijheid zou dat betekenen! Een zeer grote rol speelt een hoge seksuele moraal 160 - ik hoop de voordelen daarvan hier aannemelijk te hebben gemaakt.

Jezus is nu verhinderd om het op te lossen - dus moeten we hier verder gaan, en natuurlijk zoals het past in onze tijd. Want het probleem waar Jezus op stuitte is nog steeds niet opgelost!

B. De strafzaak van "seksueel misbruik" en een oplossingsconcept

Ik wil echt geen Savonarola (boetprediker in Florence 1452 -1498) zijn en dus ook niemand iets uit zijn verleden verwijten, het gaat mij er alleen om dat niet alles wat negatief is steeds weer herhaald wordt, hoewel dat vaak heel gemakkelijk veranderd zou kunnen worden. En ik denk nu dat hier in de eerste plaats het belangrijkste is, dat we gewoon soms eens goed moeten kijken, waarom "iets negatiefs" gebeurt en hoe dit anders en beter zou kunnen gaan.

Laten we dan eens kijken!

Wanneer volwassenen jongeren seksueel misbruiken, wordt dit algemeen als misdrijf beschouwd en degenen die dergelijk misbruik "plegen" worden nu gestraft, althans wanneer het misbruik openlijk wordt. Maar wanneer volwassenen jonge mensen opdragen elkaar te mishandelen, wordt dit nu beschouwd als een normale en zelfs goede "moderne pedagogie", die ook nog wordt gesteund door een zogenaamd gerenommeerde wetenschap (zie naturalistische denkfout 117). Maar ik beschouw ook een deel hiervan als ronduit misdadig en ronduit pseudowetenschap. Het is op zijn minst duidelijk manipulatie zolang jongeren geen alternatief wordt geboden dat wordt voorgesteld als minstens even aantrekkelijk als wat ik zie als een handleiding voor wederzijds misbruik. En wie zo'n alternatief zou kunnen bieden, maar dat niet doet, bijvoorbeeld omdat hij zichzelf niet verantwoordelijk acht, terwijl de mogelijkheid tot bemiddeling er al zou zijn, is hij dan niet ook een misdadiger? Voor diefstal bestaat het gezegde "de omheining is net zo erg als de schutting" - is dit gezegde hier niet op de een of andere manier ook van toepassing op de persoon die, door niets te doen, het misbruik uiteindelijk mogelijk maakt? In mijn ervaring als leraar staan jongeren zeker open voor een alternatief, zie blz. 47.

1. vooral jongeren zijn zeer morele wezens!

Het probleem bij dit punt is vooral dat er een veronderstelde algemene kennis bestaat over de seksuele moraal van jongeren, d.w.z. hoe jongeren van nu zijn en wat zij willen. Maar in een één-op-één gesprek (als dat al mogelijk is) is alles heel anders - in ieder geval voor een groot deel! Terwijl ik dit schrijf, ben ik op reis in Zuid-Amerika en kom snel in contact met andere mensen op een manier die thuis in Duitsland moeilijk of onmogelijk is. Bijvoorbeeld in Lima met een lief meisje uit Noord-Duitsland, afgestudeerd aan de middelbare school, die net op wereldreis was. En toevallig kwamen we ook op "mijn onderwerp". Gebaseerd op de zorg van mijn godsdienstles over echte monogamie, had ik hem zojuist mijn ideeën verteld over een aantrekkelijke driffafvaling, waarbij ik ook mijn wijs- en middelvinger in elkaar verstrengelde om te suggereren hoe "hij en zij" ook samen zouden kunnen zijn - alleen met huidcontact en geen penetratie, want penetratie was in die

positie niet eens mogelijk. Ik heb toen de (jong-meisje-onschuldig-angstige) bezorgdheid waarmee het meisje daar begon met de woorden "wie alles verbiedt, bereikt alleen dat alles uiteindelijk gebeurt" 157 - terzijde geschoven en ik had de indruk dat er in mijn hoofd iets met het meisje "geklikt" was. Op de een of andere manier leek hier iets als een bevrijding te hebben plaatsgevonden met het meisje, want op de foto (die ze spontaan en duidelijk bereid was te nemen) kijkt ze helemaal niet afwijzend en geërgerd, eerder het tegenovergestelde, denk ik tenminste ... Na zo'n ervaring zou ik in ieder geval graag weer leraar willen zijn! En er is een heel scala van mogelijkheden van genot in het eigen lichaam en in dat van de ander, afgezien van penetratie en bevrediging, waarover men de jongeren kan vertellen. U kunt hen ook aanmoedigen om samen de schoonheden van de natuur en de cultuur te beleven. Sommigen zouden mij willen zeggen dat ik een illusionist ben, omdat tegenwoordig alles heel anders is bij de jongeren - maar zo'n ontmoeting als met deze middelbare scholier sterkt mij weer in mijn overtuiging dat "in zulke dingen" tegenwoordig niets anders is, wij hebben hier alleen een typisch "zwijgspiraal-verschijnsel" voor ons (naar de opiniepeiler Noelle-Neumann). En als ik bedenk hoe goed ik vandaag "in deze dingen" zou kunnen verwijzen naar de "Joodse oorspronkelijke godsdienst"!

2. alsof er een maffia bestaat die op slinkse wijze de hoge moraal van jonge mensen vernietigt.

Ik ken nu bijvoorbeeld het boek van Petra Reski (geboren 1958) over de maffia in Italië ("Mafia. Von Paten, Pizzerien und falschen Priestern") en hoe de armen van deze Italiaanse maffia overal reiken als die van een octopus, dus ook naar ons. Ook staat er een artikel in de WELT van 28.5.2019 "Russische maffia is alomtegenwoordig in het Westen" van Julia Smirnova, hoe de Russische maffia ons heeft geïnfiltrerd en overheerst. Maar eigenlijk is alles hier diep mysterieus voor mij, zoals hoe de maffia werkt, hoe ze wordt geleid, hoe ze erin slaagt steeds nieuwe medeleden te werven. Wordt het bestuurd volgens een hiërarchisch systeem, d.w.z. een systeem zoals dat van de katholieke kerk, waarin een leider aan de top staat en alle anderen als in een grandioos raderwerk naar deze top toe werken en er echter ook door worden geleid? Of wordt het bestuurd als een wespennest, waarin iedereen - zonder speciale leiding - zijn werk doet en zo bijdraagt aan het algemeen belang - en in crisissituaties de wapens opneemt en vecht, ook zonder speciale oproep, om een gevaar voor de "staat" af te wenden? Ik heb geen zin of belangstelling om specialist te worden op het gebied van de maffia en mij te verdiepen in het onderwerp "de maffia van vandaag", te meer daar ik niet weet of dat überhaupt nuttig zou zijn. Maar maffia of geen maffia, we zien effecten die zijn alsof er een maffia is die ons regeert! Zie een tamelijk fancy samenzweringstheorie in de volgende doos - het is vrije fictie, natuurlijk! Het is alleen bedoeld om ons aan te moedigen om morele pedagogie anders te doen:

Fictief Gesprek Opperduivel - Halve Wereld Oppermaffioso

Obermaffioso: Ik weet niet wat ik moet doen, mensen zijn gewoon te moreel, ze zoeken alleen de partner voor de grote liefde, ze willen niets anders. Daarom zijn er geen vrouwen voor de prostitutie en geen klanten die hun diensten nodig hebben. De prostitutiehandel werkt gewoon niet meer.

Oberteufel: Het lijkt er dus op dat het waar is dat de mens door God geschapen is (of door God of door de natuur zal hier niet aan de orde zijn) goed en dus ook hoogst moreel.

OM: Maar er moet toch een manier zijn om deze grote moraal van de mens te verknoeien om onze zaken te stimuleren? Beste Mr. Chief Devil, u weet altijd raad in zulke zaken!

Je moet de mensen eerst sterken in het bewustzijn dat ze zeer moreel zijn. En dan moet je hen leiden naar een pseudo-moraal, dat wil zeggen dat juist het onschadelijke en het onschuldige, dat op de een of andere manier met seksualiteit te maken heeft, voor hen verboden wordt of op een andere manier slecht wordt gemaakt. Want hij, die alles verbiedt, zelfs wat eigenlijk onschadelijk en onschuldig is, is er het meest zeker van, dat alles uiteindelijk 157 zal worden. Het is als het blokkeren van alle kleppen in een stoomketel, door dat te doen ben je er heel zeker van dat je uiteindelijk een boilerexplosie krijgt.

OM: En hoe moet dit alles in praktijk worden gebracht?

Het is heel eenvoudig: vooral jonge mensen hebben een groot moreel potentieel. En u moet inzien dat dit hoge potentieel min of meer zinloos wordt verkwanseld door het te investeren in het verkeerde object 147, dat wil zeggen in iets dat eigenlijk volkomen onschadelijk en onschuldig is, en dan is het er niet meer voor de juiste moraal.

OM: Ik zie het, naar dit dan de LdSV ("schaamte voor het verbergen van lichaamsdelen")!

En daarmee ook de lichaamsvrijandigheid en gespannenheid. Dit alles komt zeer moralistisch over en wordt fanatiek verdedigd door het volk. Maar dit alles heeft geen echte morele voedingswaarde. En zo komt het tot zinloze angsten, en deze zijn absoluut belangrijk voor onze strategie van het kwaad!

OM: En waarom zouden zinloze angsten zo heilzaam voor ons zijn?

Eigenlijk willen jongeren onschadelijke dingen doen, ze willen zien hoe anderen er naakt uitzien en ze willen zichzelf naakt aan anderen laten zien. En natuurlijk willen zij ook plezier hebben wanneer zij samen naakt van de rand van een zwembad in het water springen - zij willen dus alleen volkomen onschuldige en bijna paradijselijke dingen doen. En die moeten voor hen verpest worden door verboden en angsten en gevoelens van walging.

OM: Ik weet dat de angst voor naaktheid nutteloos is voor een echte moraal, ik ken tenminste niemand die seks begon te hebben omdat hij van naaktheid genoot. En ik weet dat velen...

Ook hier geldt de regel van de oude boer: Zinloze angsten [132](#) aan de ene kant zijn altijd macht en overheersing aan de andere kant! Vooral de jongeren hebben nu eens levensenergie en willen iets doen, tenslotte is het andere geslacht ook voor hen interessant en zij willen een levenspartner leren kennen en uitvinden wie geschikt is.

OM: Ik begrijp het, en als voor het leren kennen van het onschuldige en paradijselijke als immoreel wordt beschouwd, dan is er dankzij de angst ervoor ook een blokkade, zodat ze dat niet doen en dan doen ze automatisch het niet zo onschuldige en niet zo paradijselijke zodra het past.

Precies! En dus beginnen ze automatisch meteen geslachtsgemeenschap te hebben, omdat het toch een keer moet gebeuren. Wat kunnen ze nog meer doen? En als zij er dan ook nog in slagen hen ervan te overtuigen dat zij natuurlijk moeten testen wie de juiste is, dan hebben we ze waar we ze willen hebben: De grote liefde met lichaam en ziel met die ene partner is weg, die bestaat niet meer!

OM: Zo worden zelfs de vrome mensen die de jeugd een moraal bijbrengen die gebaseerd is op LdSV/lichaamsdelen die schaamte en angst verbergen, rechtstreeks onze stromannen! Perfect!

En omdat velen niet zo snel een definitieve partner vinden omdat ze geen geluk hebben of omdat zelfs seks met verschillende partners voor hen een avontuur en plezier wordt, zal er al gauw prostitutie zijn en dat hoort allemaal bij uw business!

OM: Bedankt voor de tip! Dus nu hoeven mijn maffia-achtige medewerkers er alleen nog maar voor te zorgen dat dit werkt, dat jongeren gevoelens van walging, angst en schaamte krijgen van naaktheid en er dus niet van genieten! Dat zal wel meevallen, want het ziet er zo moreel uit. Het feit dat het allemaal een schijnmoraal is, zullen ze zich dan niet eens bewust van zijn.

Deze gevoelens van walging en schaamte van jongeren voor seksualiteit hebben ook een ander voordeel voor jou: De ervaring is namelijk dat wat vóór de puberteit met dergelijke negatieve gevoelens is beladen, tijdens de puberteit en vooral tijdens een eerste verliefdheid bijzonder interessant en fascinerend wordt.

OM: Dat wil zeggen, dan komt er ook weer een duwtje naar seks. - Mr. Oberteufel, u bent echt geweldig!

En degenen die dan nog sceptisch zijn en er iets tegen willen zeggen, en dat zijn vooral kinderen en oude mannen, die worden gemakkelijk gemuilkorfd.

Kinderen krijgen te horen dat ze maar moeten afwachten als ze ouder worden, en oude mannen worden er gewoon van beschuldigd dat ze geil zijn omdat ze alleen maar naakte vrouwen en meisjes willen zien.

OM: Ik begrijp het. Straks durft niemand meer iets te zeggen.

Er is nog een voordeel: zelfs degenen die niet in God geloven en een andere godsdienst aanhangen, doen mee, omdat zij allen moreel willen zijn, althans in het begin en daarna altijd naar buiten toe, zodat het lijkt alsof zij moreel zijn. En tenslotte wordt het verbod op naaktheid ook publiekrecht en is het strafbaar wie het overtreedt.

OM: Maar seks achter gesloten deuren met wie dan ook kan toch door niemand gecontroleerd worden, dus kan het niet verboden worden, vooral omdat het vandaag de dag nog steeds deel uitmaakt van het recht op seksuele zelfbeschikking.

Dus nogmaals: Je moet er gewoon in slagen jongeren weg te jagen van het ongevaarlijke, en dan rennen ze vanzelf in de armen van het niet-zo-ongevaarlijke! En dan is "seksuele zelfbeschikking" het toverwoord, waarmee je alles kunt rechtvaardigen wat je doet en wat je mensen wilt laten doen! En binnenkort durft ook hier niemand er iets tegen in te brengen.

OM: Maar de religies zoals de Christelijke, vooral de Katholieke, zij kunnen nog steeds de zaak verpesten met hun morele preken?

Zij niet, waar hebben hun morele preken ooit geleid tot meer moraal? Trouwens, ik heb mijn onderduivels toch al opdracht gegeven om wereldwijd in alle godsdiensten te infiltreren, ook in de katholieke godsdienst, en ze van binnenuit uiteen te doen vallen. En zij hebben hun duivels werk ook perfect gedaan: daarom bestaat er in geen enkele godsdienst een serieus wetenschappelijk onderzoek naar de manier waarop jonge mensen met vreugde en eergevoel een echte seksuele moraal kunnen beleven. Dit komt de godsdiensten heel goed uit, want zij hebben er tenslotte allemaal baat bij dat mensen zondigen en zich dan ook zondig en slecht voelen en daarom troost en vergeving nodig hebben en de hoop dat alles na de dood beter zal worden!

OM: Daar zit wat in, onze zaak is ook hun zaak, dus hebben zij er het grootste belang bij dat hier helemaal niets verandert.

En onthoud, dat seks gedoe is nog maar het begin. Er zijn andere dingen die gemakkelijk komen, ik denk vooral aan de zaak met drugs.

OM: Je bedoelt, als mensen eenmaal de smaak te pakken hebben, hoe geweldig het allemaal is, wat eigenlijk verboden is?

En ook dit steeds weer: je moet koste wat kost voorkomen dat jongeren kennis nemen van het alternatief "plezier van de moraal en het afzien van driften" [155](#) en dat ze dan ook persoonlijk ervaren hoe geweldig het is. Want persoonlijke ervaringen zijn nog altijd veel intenser dan welk gebabbel dan

ook, en ze bederven je zaak op den duur, want dan maken ze ze toch liever!

OM: We moeten dus vaststellen dat schendingen van de LdSV/lichaamsdelen die schaamte verbergen niet alleen als walgelijk en onfatsoenlijk worden beschouwd, maar in de godsdienstige opvoeding ook als een zonde worden beschouwd.

Ik zeg je, met LdSV opvoeding in plaats van echte moraal, kun je de hele seksuele moraal van mensen mooi in de war schoppen! En het ziet er allemaal zoouou moreel uit voor de buitenwereld!

Wij pretenderen tegenwoordig zo verlicht te zijn, maar zo wordt de kwestie nooit aangepakt:

Echte seksuele moraal en de nep (seksuele) moraal van "lichaamsdelen die schaamte verbergen" (of LdSV, zie p. 10!).

Ten eerste, wat is "echte (seksuele) moraal" eigenlijk, en daar hebben we het hier over? Ik denk dat dit eerst verduidelijkt moet worden, zodat we niet een of ander oppervlakkig moreel aandoend gedoe voor moraal aanzien en er vervolgens het kruit voor verschieten - en dat helpt helemaal niet. Eén probleem is dat iedereen waarschijnlijk verschillende ideeën heeft over wat moraal is en wat moreel is - en het is onwaarschijnlijk dat we het daarover eens zullen worden. Om een lang verhaal kort te maken: Ik heb hier dezelfde houding als de grote religies, namelijk dat de mens monogaam is en dat seks daarom in het huwelijk thuishoort. Hoewel er tegenwoordig veel zogenaamd wetenschappelijk onderzoek is dat aantoonde dat wij mensen niet aangelegd hebben voor monogamie, ziet al dit onderzoek het probleem van LdSV over het hoofd. We hebben LdSV nodig, vermoedelijk omdat monogamie toch onze natuurlijke aanleg is, en dat we er - ronduit en eenvoudig - niet goed naar leven. Wanneer we bijvoorbeeld bij een apenverblijf in een dierentuin staan, kunnen we vaak het dominante mannetje seks zien hebben met verschillende wijfjes. De dieren schamen zich niet in hun gedrag, het is zeker een teken dat de seksualiteit die zij daar beoefenen overeenkomt met hun natuurlijke aanleg. Als wij mensen deze dierlijke seksualiteit zouden beleven, zouden wij ons schamen - en dat is een teken dat de dierlijke seksualiteit niet de onze is. Want als het van ons was, zouden wij ons ook - net als de dieren - niet schamen. Het feit dat sommige mensen zich in het openbaar met dergelijke seksualiteit inlaten, bijvoorbeeld in de pornobusiness, heeft er niets mee te maken, want alles kan met geweld of voor geld, natuurlijk. En het feit dat niet alleen de grote religies, maar eigenlijk alle religies spreken over monogamie, en dat dit desondanks niet echt werkt, is ook gemakkelijk in te zien. Want de godsdiensten vergeten dat geboden en verboden en wetten niet voldoende zijn, maar dat bij hen ook altijd een "weten" hoort, dat wil zeggen, hoe een beoogd doel in praktijk kan worden gebracht. Maar er is geen wetenschappelijk onderzoek gedaan naar het doel

van monogamie, wat suggereert dat de religies dat eigenlijk helemaal niet willen, maar alleen de onzekerheid in morele zaken en het uiteindelijk slechte geweten van de mensen omdat ze zich niet volgens de geboden hebben gedragen, dus als ze iets verkeerd hebben gedaan. Dat is ook begrijpelijk, want de godsdiensten leven van de vaak pijnlijke mislukking van veel mensen met monogamie - en hun "business model" is nu eens de troost en de belofte dat het eens beter zal worden, namelijk na de dood, als ze maar goed geloven. Dus: de mens is duidelijk gepredisponeerd tot monogamie, wat betekent dat hij zijn leven lang slechts één seksuele partner heeft - behalve in het geval van weduwschap. En als dat niet het geval is in ons dagelijks leven, dan betekent dat, dat het zo bedoeld is.

Hoe dan ook, we kunnen nu zeggen wat de ware seksuele moraal is: "Wat deze ware monogamie 120 dient en dus het doel van monogamie, namelijk het baren van kinderen en de vreugde van de echtgenoten, is moreel, en wat dat niet dient is gewoon niet moreel." Het is zo simpel als je eenmaal een goed punt hebt!

Wie de tekst tot hiertoe zelfs maar oppervlakkig heeft gelezen, zal gemerkt hebben dat ik niet veel op heb met LdSV (schaamte voor het verbergen van lichaamsdelen, zie blz. 10) als morele waarde. Maar is het dan niet onverantwoordelijk om vooral jonge meisjes te motiveren om van naaktheid te genieten?

Hier volgt een gesprek met de moeder van een leerling: Vele jaren geleden vroeg zij mij op een ouderavond naar het doel van mijn godsdienstige opvoeding. Waarop ik antwoordde, nogal luchthartig, "De meisjes zijn allemaal een beetje schizofreen." Zij: "???" Ik: "Wel, zij zijn in paniek over het onschadelijke en paradijselijke, waar zij ook een nuttige kennis van de menselijke natuur zouden kunnen opdoen en mannen zouden kunnen inspireren die zich willen neerleggen bij een mooie moraal, namelijk "naakt op het strand". Maar de problematische dingen, namelijk seks met al te vaak dubieuze partners, waardoor ze soms ook levenslange trauma's oplopen, is wat ze willen en doen." "En," zei de moeder, "wat wil je nu gaan doen?" Ik: "Dat de meisjes elk de andere doen." De moeder: "Als je dat kan, ben je goed!"

Als dit gesprek met een moeder voor mij geen hoge motivatie is, misschien zelfs de motivatie bij uitstek - dan moet ik nu wel heel abnormaal zijn! En ik denk ook dat een "openheid" zelfs onschadelijker kan zijn dan een min of meer geraffineerde "vermomming". Het hangt er ook altijd vanaf hoe een vrouw of meisje de openheid voorbereidt en waar zij of het op uit is. Als zij of hij een man eraan herinnert dat hij ooit heeft gezegd dat een vrouw op zijn zelfbeheersing kon rekenen, dan beïnvloedt dit reeds het gedrag van een man. En in mijn ervaring kunnen wij erop vertrouwen dat de jongeren die geïnteresseerd zijn in een echte moraal, reeds zeer voorzichtig zijn in een eventuele openheid. Trouwens, hoe bekrompen stellen wij ons God eigenlijk

voor, dat een moraal die in Zijn zin is, alleen kan werken met producten uit de textielindustrie?

Maar is LdSV niet de hoeksteen van de menselijke seksuele moraal?

In dit verband een citaat uit de biografie van een prostituee (Karin Freiwald, "Venusdienst - meine Jahre als Hure", p. 34f), dat ik tegenkwam via de tip van een vriend, omdat het boek althans aanvankelijk op Internet stond:

"Op een website (www.basisreligion.de) (let op: dit is een website van mij!) vond ik onlangs een argumentatie over het onderwerp bimbo's, waarin de wortels van een bepaalde gedragsopdruk heel treffend worden beschreven: "Voordat we echter onze neus ophalen voor zo'n zogenaamd immoreel meisje, moeten we ons bewust worden van wie hier eigenlijk immoreel is. Hoe heeft zo'n meisje het dan in het verleden gedaan? Is hem niet van jongs af aan een slavenmoraal met allerlei taboes en angsten bijgebracht, die zijn domheid en naïviteit in de hand werkt? Werd hem niet altijd wijsge-maakt dat LdSV het toppunt van alle moraal was en werd hij daarom niet de verkeerde kant opgestuurd en nieuwsgierig gemaakt naar meer?"

Beste lezer, u kunt zich voorstellen dat ik er zeer trots op ben dat een prostituee, dat wil zeggen een vrouw die het zou moeten weten, mij heeft bevestigd in mijn opvatting dat schaamte voor het verbergen van lichaamsdelen slechts schijn is en wel eens contraproductief zou kunnen zijn voor echte moraal 145! Ja, hoe komen we er zelfs bij om schaamte voor seks als een moraal op te leggen aan meisjes in het bijzonder, wanneer elk bewijs voor de "morele voedingswaarde" van LdSV ontbreekt?

En in hoeverre dit iets te maken heeft met het feit dat meisjes soms nog afglijden naar de prostitutie zoals deze "Venusknecht", is ook niet onderzocht. Er zijn hier zeker wel enkele afzonderlijke initiatieven, maar in het algemeen zijn die kennelijk zo weinig doordacht en oppervlakkig (ik denk hier bij voorbeeld aan de campagne "Geen seks voor het huwelijk" uit de VS) dat zij mijn stelling alleen maar bevestigen: Echte monogamie 120 is blijkbaar uiteindelijk niet echt gewenst, zelfs niet door hen die hier zo geëngageerd zijn. (Voorpagina's van "Venusdienst ...": <https://basisreli.lima-city.de/prost1.jpg> + <https://basisreli.lima-city.de/prost2.jpg>)

En ook dat het altijd alleen maar "slechte jongens" zijn die meisjes verleiden tot seks, dat zie ik ook niet. Geïnspireerd door Ortega y Gasset, die in het later uitvoeriger beschreven boek "Over de liefde" zegt dat het in ieder geval meestal niet de mannen zijn die met seks beginnen, heb ik eens de gevallen van "eerste keren" doorgenomen die mij zo werden gemeld. En van de twaalf gevallen die ik vernam, werden er slechts drie aan de mannen of jongens toegeschreven, in negen gevallen waren het duidelijk de meisjes die het initiatief namen en zo de bal aan het rollen brachten! (Opmerking: Niet in alle gevallen had seks plaatsgevonden, in drie gevallen hadden de jongens zelfs geweigerd omdat zij geen seks met een maagd wilden, maar de wil van

de meisjes was er wel).

En dan is in de moderne seksuologie juist het spontane orgasme zonder penetratie niet aan de orde; in ieder geval zou het testen daarvan veel zinvoller zijn dan het testen van penetratie!

Wat zou dan "echte moraal" zijn of tot echte moraal leiden?

Laten we eens kijken wat daar gebeurt, wat ik beschreef in het gesprek met de moeder: Dus een meisje, een maagd, initieert seks met een man gewoon "om het achter de rug te hebben". De man wordt vaak helemaal niet goed bekeken, het is genoeg dat hij misschien aardig is, misschien goed kan praten en dansen, er redelijk goed uitziet, en misschien zitten ze allemaal achter hem aan - allemaal vrij oppervlakkige kwaliteiten. Hij heeft nog niets bereikt in het leven en of hij enig verantwoordelijkheidsgevoel kent, dat doet er voorlopig ook niet toe. Het maakt in ieder geval niet uit.

En aangezien het verlenen van geslachtsgemeenschap en vooral de eerste geslachtsgemeenschap zo iets is als een geschenk aan de man of een beloning, krijgt hij een geschenk of wordt hij beloond voor NIETS, bij wijze van spreken. En natuurlijk merkt hij dat en het komt tot een overeenkomstige houding of een uitgesproken inprenting - zoals bij alle levende wezens, dus "inprenting door beloning" - en sommige mannen maken dergelijke ervaringen dan ook tot hun hobby. En hand op het hart: Willen de meisjes wel zo'n partner voor het leven? Waarschijnlijk niet. Waarom gaan zij er dan mee akkoord dat mannen op deze manier worden gevormd, want mannen zijn toch van nature niet oppervlakkig en onverantwoordelijk, zeker niet tegenover vrouwen?

En hoe kunnen meisjes nu een ander soort mannen inprenten - opnieuw volgens de procedure "inprenten door beloning"?

Natuurlijk niet met sekservaringen, maar met paradijservaringen! Dus met welke mannen kan een vrouw echt vrij en open zijn, die plezier beleeft aan paradijselijke naaktheid, die haar beschermt "terwijl ze het doet" en ook anderszins, met wie kan een vrouw echt een man zijn? - Maar pas op, de mensen kunnen hier heel goed doen alsof zij alleen maar profiteurs zijn en dus niet willen zaaien, maar alleen maar oogsten <en die dan vaak ook nog voor slecht uitmaken en diegenen beledigen die reclame maken voor een bewuste moraal en die waar mogelijk promoten>. Of ook: zij willen van alle voordelen genieten, maar doen niets om ervoor te zorgen dat de wereld van paradijselijke ervaringen ook werkelijk werkelijkheid wordt. En dit zijn ook mannen die helemaal niet op zoek zijn naar avontuur, maar die gewoon op zoek zijn naar een goed meisje als levenspartner. En hoe kan een vrouw te weten komen of de vreugde in het paradijs slechts een illusie is of dat zij werkelijk tot het wezen van een man behoort? Allereerst is het belangrijk om jezelf af te vragen of je vriendje echt zo is of dat hij het alleen doet om jou een plezier te doen. Als hij werkelijk zo is, dan zal hij niet alleen in de

privésfeer naar saamhorigheid zoeken (want dat is geen kunst, dat doet "men" graag), maar in het algemeen zal hij zich altijd proberen te bewijzen als een echte "beschermer en cavalier" van meisjes en vrouwen. Het is helaas zo dat meisjes en vrouwen "natuurlijk vrouw-zijn" vrijwel nergens alleen kunnen beleven en ervaren; in die zin is het alleen maar logisch als er ook altijd "mannelijke wezens" aanwezig zijn - als neutrale beschermers en cavaliers, om het zo maar te zeggen. Dus, heeft een vriend zo'n geschiedenis (in de zin van "verleden") achter de rug en zichzelf bewezen? Vertellen anderen ook zoiets over hem? Hij kan er tenslotte één voor de gek houden, maar kan hij iedereen voor de gek houden? Men zou ook een situatie kunnen regelen waarin men dit kan herkennen ... En als hij er graag aan deelneemt, dan zou dit misschien een teken zijn dat hij zelf "echt" is en ook zijn moraal - en dat dus zijn gedrag eerlijk is ...

En tot wat voor soort moraal worden onze jongeren vandaag de dag nog opgeleid? Niet aan een dergelijke moraal, maar alleen - als ze al bestaat - aan een pseudo- of plaatsvervangende moraal, namelijk die van de seksuele schaamte, dat zij altijd op zijn minst ondergoed nodig hebben, zodat in ieder geval de geslachtsdelen en bij meisjes ook de tepels niet door anderen - en zeker niet door die van het andere geslacht - mogen worden gezien.

Maar deze valse moraal of plaatsvervangende moraal kan veranderd worden in een echte moraal!

3. Echte moraliteit gaat gewoon niet samen met zinloze angsten.

Wanneer de meeste mensen over seksuele moraal horen, associëren zij dit (helaas) onmiddellijk met een soort angsten, en vooral met zinloze angsten, en angsten zijn iets negatiefs. Toch is het principe van goede reclame precies van toepassing op een verstandige houding tegenover een hoge seksuele moraal: "Nooit negatief, altijd positief!" Tot de zinloze (of zelfs irrationele) angsten behoort in de eerste plaats de vrees voor een "goddelijke straf" voor niet-moreel gedrag, hetzij hier en nu door een of ander ongeluk, hetzij pas na de dood door het stoven in het vuur van de hel. Dergelijke angsten zijn (uiteeraard) zinloos en leiden in het algemeen niet tot een echte moraal, maar in het beste geval tot een illusoire moraal en dus ook tot het tegenovergestelde, niet in de laatste plaats gooit men dan heel vaak de hele religie overboord. En omdat dit volgens de theologen niet mag gebeuren, omdat dan de belastingbetalers van de kerk verloren zouden gaan, houden zij vast aan de stelling dat een "goed christen" door de verzoening van Christus toch alles vergeven wordt, als hij maar het juiste geloof heeft. Of hij kan zich - afhankelijk van de denominatie - vrij kopen van straf - vroeger met aflaten en tegenwoordig met goede werken (wat die ook mogen zijn). Eigenlijk een stoffige hoerentheologie!

Nu ben ik in het boek "What Money Can't Buy" (van Michael J. Sandel, New York en Berlijn) een interessante gedachtegang tegengekomen over het onderwerp "wat niet klopt", namelijk dat het vooruitzicht van beloning met geld soms de neiging heeft een negatief effect te hebben op een idealistische houding. Harvard-professor Michael J. Sandel geeft het voorbeeld van een onderzoek bij de inwoners van het dorp Wolfenschiessen (2100 inwoners/centraal Zwitserland). Het ging erom een definitieve opslagplaats voor radioactief afval te creëren, en de ondergrond van het dorp zou daarvoor ideaal zijn geweest. Toen een beroep werd gedaan op de publieke opinie van de inwoners, omdat het afval toch ergens moest worden opgeslagen en de opslag ook absoluut veilig zou zijn voor de inwoners, stemde 51% van de inwoners hiermee in. "Het is duidelijk dat hun gevoel van burgerplicht zwaarder woog dan hun bezorgdheid over de risico's. Economen hebben de opgelegde verplichting vervolgens verzacht: stel dat het Parlement voorstelt de nucleaire opslagplaats in uw gemeente te vestigen en aanbiedt alle inwoners te compenseren met een jaarlijkse afkoopsom - zou u daarmee instemmen? Resultaat: steun verzwakt, niet versterkt. Door de financiële stimulans is het goedkeuringspercentage gehalveerd van 51 tot 25 procent. Het aangeboden geld verminderde de bereidheid van de burgers om de bergingsinstallatie te aanvaarden. Sterker nog, toen de economen het bedrag verhoogden, bleef de koers ongewijzigd. De bewoners hielden zelfs stand toen hen het equivalent van \$8700 per jaar werd aangeboden - meer dan het gemiddelde maandinkomen. Soortgelijke, zij het minder dramatische, reacties op financiële aanbiedingen hebben zich voorgedaan op andere plaatsen waar de bevolking zich verzette tegen nucleaire opberging". (p.143f) Conclusie: het gevoel voor het algemeen welzijn en een financiële beloning gaan niet samen, het aanbod van een financiële beloning vernietigt het gevoel voor het algemeen welzijn.

En ik denk dat het met "ons onderwerp" net zo is: angst voor straf en echt moreel gedrag gaan ook gewoon niet samen, iets positiefs - en een moreel gedrag is toch iets positiefs - kan niet bereikt worden met een negatieve houding - en angsten, en natuurlijk irrationele angsten, zijn nu iets negatiefs. Dit kan in het begin werken bij sommige mensen, vooral jongeren, die een zeer vast geloof hebben en die alles wat hun verteld wordt (nog) voor waar aannemen in termen van vrome verhalen. Maar op zo'n houding valt in ieder geval niet te vertrouwen, want bij een sterke "verleiding" - en de verleiding is tegenwoordig meestal dat iedereen eraan twijfelt of seks alleen in het huwelijk thuishoort - dan ontstaat altijd de twijfel of deze vrome verhalen niet slechts sprookjes zijn die niet serieus genomen hoeven te worden. Trouwens, er wordt verondersteld dat God toch vergeeft. Maar na de "daad" zijn er nieuwe angsten, want men heeft er een slecht geweten door, men heeft God teleurgesteld. Dergelijke angsten en goede morele daden hebben dus in wezen niet veel of zelfs niets met elkaar te maken. Moraliteit (en vooral

seksuele moraliteit) koppelen aan angst voor straf biedt geen betrouwbare basis voor ethisch handelen. Bovendien is een dergelijke koppeling zelfs eerder contraproductief en dus ook dodelijk voor elke echte moraal, omdat de waarden die achter een moraal zouden moeten staan, er niet mee worden gecultiveerd. Moraliteit heeft veel meer te maken met een ethische houding, met een gevoel van eer en waardigheid, met een gevoel voor esthetiek en schoonheid en norm, met informatie en intelligentie en wijsheid en levensvreugde - en dit alles geeft dan ook een gevoel van echte veiligheid. Met angst voor straf wordt dit alles alleen maar verpest en helemaal niet bevorderd (zoals misschien sommige kleingeestige mensen denken). Ik ga er nu van uit dat hoe beter en steviger en inzichtelijker de regels van een hoge moraal zijn, hoe meer er mogelijk is, hoe vrijer en menselijker de mens wordt. In één keer worden dingen mogelijk 159 die vandaag de dag gewoonlijk als onmogelijk worden beschouwd.

Nota over onze huidige tijd: een vrees voor straf wordt de jeugd over het algemeen niet meer bijgebracht. Maar "niets" is ook "niets", want op deze manier laat men het veld over aan anderen, die dan de jongeren een moraal in hun zin bijbrengen. Er moet nu iets positiefs aan worden toegevoegd. Ik hoop in mijn werk te hebben aangetoond dat een moraal niet alleen kan worden bijgebracht door angsten, maar ook door "vreugde in de moraal". En dat is juist vandaag heel goed mogelijk, waar men eindelijk eens echt "over alles" kan praten - en ook al met kinderen. D.w.z., ook aan hen hoeft men niet eerst iets verkeerd te vertellen!

4. die niet alleen recht kan blijven, maar - gezuiverd en bevrijd van vervalsingen - nu pas echt tot zijn recht kan komen.

Ik ben er dus diep van overtuigd dat een wereldbeeld volgens de echte Jezus waarschijnlijk een heel andere dynamiek zal hebben dan een wereldbeeld volgens de ideeën van de "toevoeging" Paulus.

Een vriend bespot me soms omdat ik een maagdelijke tic heb. Maar de Spaanse filosoof José Ortega y Gasset (1883 - 1955) had er ook een (en niet alleen hij). Hoezeer juist de meest persoonlijke dromen en beslissingen van maagdelijke meisjes een politieke dimensie hebben, werd door deze Spaanse filosoof samengevat: "Dat is het leven: verrassend en vol manieren die men zich nooit had kunnen voorstellen. **Wie had kunnen denken dat zoiets ongrijpbaars vluchtigs als de luchtvormen 136 waarover jonge meisjes in kuise kamertjes peinzen, diepere sporen in de eeuwen graveert dan het staal van de oorlogsgod 165 Van de ontroerende weefsels van geheime meisjesfantasieën hangt grotendeels de werkelijkheid van de komende eeuw af!**" ("Over de liefde", Stuttgart 1954, p. 24)

In gewone taal betekent dit: De manier waarop kuise meisjes hun eerste seks- of huwelijkspartner kiezen, beïnvloedt niet alleen de mannen, maar

beïnvloedt de geschiedenis in het algemeen! Dit is precies wat ik zeg als ik meisjes aanraad niet zomaar een partner te kiezen, zeker niet voor hun eerste intimiteit, in de eerste plaats om de reden "om het maar achter de rug te hebben", want door dat te doen zullen ze hoogstwaarschijnlijk een verkeerde persoon "belonen", maar wel degene met een echt menselijk, d.w.z. ook ethisch niveau - en dat kan alleen de echtgenoot zijn.

En onze godsdienst, die tot nu toe door Paulus is gevormd, hoe zou die eruit zien als die nu door Jezus zou worden gevormd? Zoveel is duidelijk: het moet niet langer een godsdienst zijn in de klassieke zin, d.w.z. met priesters en met offerverering, het moet veeleer zoiets zijn als een levenshouding, waarvan de grondslag een echte ethiek is en die ook niet als dwang wordt gezien, maar als een bevrijding van dwang en ook van angsten.

En hoe zit het met de festivals? Moeten ze worden afgeschaft, zoals het geval is met Jehova's Getuigen? Helemaal niet. Want feesten horen bij het leven van levende mensen in alle culturen! Zo kan Kerstmis natuurlijk blijven en ook de Advent ervoor, want op een gegeven moment zal Jezus geboren worden. Ten eerste is er zelfs in het Mattheüsevangelie nog de versie dat Jozef de vader van Jezus was, en ten tweede is de maagdelijkheid en de Moeder Gods hoe dan ook een mythologie uit de heidense oudheid die ons vandaag niet meer aanbelangt. En naar het volgende feest of beter herdenkingsdag: Goede Vrijdag. Het kan toch blijven, want Jezus is echt gemarteld en gekruisigd. Pasen, het feest van de verrijzenis van Jezus, is een andere zaak, vooral omdat dit feest, zoals het wordt opgevat, duidelijk tot de ideologie van Paulus behoort. Maar het zou een viering kunnen worden dat met Goede Vrijdag de zaak van Jezus niet voorbij is, maar dat zij daadwerkelijk met succes wordt uitgevoerd in de realiteit van ons leven. Dat is echt een reden om te vieren! In die zin zouden we dan verder kunnen gaan met het Pinksterfeest, dat niet langer een godheid viert die "heilige geest" heet, maar dat we nu vervuld zijn met "heilige geest" om ethisch en wijs te handelen in het leven.

En de vieringen in het leven van een persoon, vooral een jong persoon? De doop kan natuurlijk blijven, maar de passages die tot de Paulinische ideologie behoren, zouden moeten worden weggelaten omdat zij met het geloof te maken hebben. Anderzijds zou het bij de Jezus-ideologie horen dat de gedoopten ouder zijn, zoals soms het geval was in de vroege kerk, en tegelijkertijd poedelnaakt zijn (als teken dat zij de ondergoed-schijnmoraal hebben overwonnen en nu een moraal willen leven uit oprechte "heilige geest" - bikini en zwembroek zijn immers in principe ondergoed). Bij de communie daarentegen, waar Jezus ons zogenaamd zijn vlees te eten en zijn bloed te drinken geeft, is een herinterpretatie niet mogelijk, hier gaat het alleen om geloof en dat is duidelijk Pauliniaans gedachtegoed. Het past niet bij de echte Jezus, hij heeft nooit zo'n avondmaal gemaakt en hij wilde niet dat wij zoiets zouden maken. Maar in plaats daarvan - en dat past veel beter

bij de witte jurkjes van de meisjes - zou je in plaats van de eerste communie 48 een opfriscursus doop kunnen houden! Hoe zou het zijn als de meisjes en jongens, samen met de chaperonnes van hun keuze - en natuurlijk zijn er ook enkele ouders aanwezig - de doop naakt herhalen in een zwembad of in een andere geschikte watermassa, waarbij deze keer niet de rite van het overgieten met water plaatsvindt, maar het plezier en de vreugde van lichamelijke en met water op de voorgrond staan? Dat wil zeggen, wanneer zij werkelijk hun menselijkheid vieren en een bewuste moraal, die hun natuurlijk van tevoren in een klas is bijgebracht en die zij nu werkelijk willen! En als deze "doop" voorbij is, dan trekken de meisjes en de jongens hun kleren weer aan, de jongens bovendien een witte sjerp, en de ouders en vrienden die met de auto's voor het zwembad staan te wachten (of misschien ook in het zwembad aanwezig waren), rijden hen naar de kerk. En daar worden ze verwelkomd met het luiden van de klokken en bewegen ze zich "in chaotische orde" onder het gebrul van het orgel door de kerk naar voren. Hier past dan misschien een toespraakje van de kerkleider en het zegengebed uit het vroegchristelijke vormsel 168. Ja, dat zou hier precies passen, vooral omdat het natuurlijk ook veel volmakter Jezus-ideologie is, want het gaat hier niet om het behoud van een geloof, maar om de oplossing van een intelligent ethisch leven. De leider begint dan met het gemeenschappelijk feestmaal, dat door de ouders wordt voorbereid om zelf te dienen volgens hun achtergrond en cultuur, met het breken van het brood zoals in het Emmaüsverhaal - dat zou waarschijnlijk meer een rite zijn in de zin van de echte Jezus dan dit "transformatieverhaal"! Misschien zou er zelfs iets van een familiegevoel zijn. En nogmaals, natuurlijk, dit werkt alleen met echt wetende kinderen!

Intentie en gebed van zegen voor een intelligent ethisch leven

Het is opvallend dat de volgende vroegchristelijke tekst 86 duidelijk over iets heel anders gaat dan wat wij vandaag zien in het sacrament van het Vormsel 168, waarvan dit zegengebed een onderdeel is. Uit de context (Justinus dial. 87,5 <Mg PG 6 683/684 A>) blijkt heel duidelijk dat het in die tijd niet ging om een bevestiging van het geloof in wie of in wat dan ook (er bestond helemaal niet zoiets als een geloofsbelijdenis), maar om de zekerheid van een morele houding en om het vermogen om die houding ook intelligent en creatief te beleven. Als dat geen echte emancipatie is! Ook is er geen sprake van een gelofte van de kant van de gezegende. Dit zegengebed lijkt dus nog steeds te behoren tot de Jezus-ideologie en niet tot de Paulus-ideologie - het past dus perfect in het hier gepresenteerde concept van een succesvol mens!

"Heilige Geest (of ook beste levenswijsheid) kom over u en de kracht van de Allerhoogste behoedt u voor zonden (d.w.z. voor fouten in uw menselijke relaties)!

Allerhoogste eeuwige God! Die aan Uw kinderen de wedergeboorte van het

water en de Heilige Geest heeft geschonken, wij smeken U: Stort Uw zevenvoudige Geest over hen uit:

- de geest van wijsheid en begrip. Opdat gij aldus in staat moogt zijn het goede van het slechte te onderscheiden, het verstandige van het domme, het waarlijk morele van het schijnmorele, het problematische van het onproblematische.
- De geest van juiste beslissing en volharding. Dat u de juiste beslissingen voor u neemt, om niet het problematische te doen en om het onproblematische te doen, en dat u volhardt.
- De geest van onderscheidingsvermogen en nederigheid. Dat je herkent welke ideeën en leringen goed en nuttig zijn, en dat je dus niet achter valse ideeën en leringen aanloopt. En dat u zich er steeds van bewust bent dat u niet alles weet en dat u dus ook niet het volledige overzicht hebt en dat u van daaruit steeds openstaat voor zinvolle nieuwe dingen.
- De geest van de vreze Gods. Dat in alles de geboden van God of zelfs de regels van het paradijs voor u onder alle omstandigheden gelden."

En nu voor elke gezegende afzonderlijk:

"Ik teken u met het teken van het kruis, dat wil zeggen met het teken van Hem die tot en met zijn dood heeft gewerkt aan de verwezenlijking van de liefde, en aan wie u hierbij moet worden toevertrouwd."

Voor meer hierover, zie nota [103](#).

En het resultaat van een pedagogie die dicht bij het leven staat, met zinnige informatie en zonder valse angsten, is enkele jaren later te zien:

Visie van een meisje [165](#), dat in het 3e millennium is aangekomen: "Levenswijsheid en levensvreugde in plaats van schijnemancipatie."

"Zijn we niet een leugenachtige samenleving als het gaat om seksuele moraal? Naaktheid in het openbaar wordt afgekeurd, is zelfs strafbaar, en toch, als je het goed doet, kan het volkomen onschuldig plezier zijn en een teken van echte emancipatie! Maar seks met verschillende partners wordt aanvaard, het wordt als normaal beschouwd en als een teken van emancipatie, we krijgen er zelfs instructies voor op school! Maar vaak genoeg brengt het levenslange trauma's met zich mee en wordt er gelachen om meisjes die alles geloven en zich erin laten luizen - je hoeft maar te googelen op "blonde grappen". Ook het zogenaamde bewijs van liefde komt voor mij helemaal niet in aanmerking, dat is toch alles slechts een teken van domheid. Ook al zeggen velen: "dat", dus de penetratie zonder huwelijk of zelfs zonder huwelijksakte [80](#), moet ook een vrouw achter zich hebben als

teken van haar volwassenheid en haar volwassenheid - ik hoef niets achter me te hebben, ik heb dat echt niet nodig, en ik ben ook niet geil. En trouwens: Kijk eens op google onder "veiling" en "maagdelijkheid", tegen welke prijzen sommige meisjes hun maagdelijkheid op internet aanbieden, wat het waard is! En de meeste meisjes gooien zo iets kostbaars weg als een vies vod. Maar met geld of zonder is voor mij uit den boze, ik ben geen naïeve en domme slet enz. die zich onzin laat aanpraten, bijvoorbeeld dat seks met een ander of met iemand anders dan de juiste man een teken van bijzondere emancipatie is. En ik heb ook geen slavenmentaliteit! In de tijd van de slavernij werden vrouwelijke slavinnen door hun eigenaars altijd gebruikt als seks-slaven, en wanneer hun jeugdige charme voorbij was, werden zij samengebracht met mannelijke slavinnen om slavenkinderen te baren voor de eigenaars. Dus wat talloze vrouwen en meisjes in vroegere tijden gedwongen werden te doen als slaven, precies hetzelfde doen meisjes vandaag vrijwillig, er lijkt iets van een slavenmentaliteit in hen te zitten. Maar niet in mij! Want voor mij is het allemaal misbruik van seksualiteit [107](#), in het verleden spraken ze over zonde, maar dit is. Woord uit de mode vandaag. Hoe dan ook, voor mij is deze seks zonder huwelijk meer typisch voor een slaaf. Eigenlijk, wat ik hier zeg is ook allemaal duidelijk voor mijn vriendinnen, maar waarom beginnen ze toch aan seks? Wie heeft hen zo gemanipuleerd [110](#) dat zij zo weinig om hun eer, hun waardigheid en hun niveau lijken te geven?

Hoe dan ook, ik wil een echt huwelijk en een echte liefde in mijn leven. Ik laat me leiden door de natuur, en omdat de natuur het zo geregeld heeft dat kinderen kunnen "ontstaan" uit penetratie, hoort voor mij penetratie thuis in het huwelijk. Overigens heeft de Spaanse filosoof Ortega y Gasset gezegd dat geslachtsgemeenschap met de achtergrond van oprechte liefde bijzonder bevredigend is als het wordt toegestaan of zelfs verondersteld wordt zich in een kind te "materialiseren". En als er seks moet zijn, dan wil ik geen konijnensnoepjes, maar een echt feest!

Maar als ik ook tegen seks voor het huwelijk ben, dan ben ik alleen maar tegen het seksueel misbruik, dat er vaak genoeg mee verbonden is, en ben ik dus geenszins ook body-phobic-oppressed! Helemaal niets doen en vooral tegen alles zijn wat met seksualiteit te maken heeft, is gewoonweg onrealistisch en dat kan helemaal niet! Want wie hier het eerst tegen alles is, zal op een dag door de realiteit worden overvallen en uiteindelijk alles [157](#) doen. Ik zou gewoon een verstandige middenweg willen kiezen: Niet om het genderverschil te onderdrukken, maar om het te cultiveren. Zo sta ik bijvoorbeeld vrij open voor paradijselijke naaktheid [101](#) - zelfs en vooral in aanwezigheid van echt morele mannen, waar dit dus mogelijk is en niet verkeerdt begrepen wordt. Want onze gebruikelijke angst voor naaktheid, d.w.z. de LdSV, is toch alleen maar een indicatie van onze onzekerheid op het gebied van de seksuele moraal, zij verhindert een (vervolg p. 45)

Lof aan de vaste spelregels (dus of geslachtsgemeenschap in het huwelijk thuisheert): niet alles, niet niets! Dit eerste maakt de ervaring mogelijk van de roes van de naaktheid, de roes van het mens-zijn, de roes van de vrijheid, ja, zelfs de roes van de ware emancipatie! Hier: Koppel dat met een bal speelt (geen geliefden, maar gewoon twee "verschillende" jonge mensen!) in de marktfontein in Varberg / Zuid-Zweden. Sculpturen van Bror Marklund

Een leuke ervaring met dit schilderij: Toen ik het nieuw had, liet ik het zien aan twee leuke meisjes in een "eenvoudige klas", die net aan de tafel voor het bureau zaten, en vroeg hen om hun mening. En spontaan zei dat ene meisje, een Griekse vrouw: "Maar dat is mooi!": Voor mij betekent dat: dat kwam zo spontaan dat het de diepte van het hart van dat meisje suggereert. Dus dit is wat waarschijnlijk alle gezonde meisjes eerst willen. Laten we ze verwennen en in staat stellen!

Wat de illustratie betreft: een kenmerk van een (geslachts)wetenschap die 117 correct is, zou toch zijn dat het probleem van de LdSV niet onder het tapijt wordt geveegd, maar wordt aangepakt en opgelost!

Tot niet zo lang geleden mochten kinderen niets weten over geslachtsgemeenschap. Omdat die kennis werd beschouwd als absoluut schadelijk vroegtijdige seksualisering 41 die kinderen zou beroven van hun kinderlijke onschuld en hen er uiteindelijk toe zou brengen te proberen wat zij wisten. Zo taboe over alles wat met seksualiteit te maken heeft! Hoe minder de kinderen ervan weten, hoe beter voor hen!

Maar je moet de kinderen iets vertellen, zodat ze zich niet te dom gedragen en door naïeve onwetendheid sommige pedofielen aantrekken en provoceren om seksuele handelingen tegen hen te plegen.

Dus werd hun verteld over de LdSV, en dat het overtreden van de LdSV zelfs een zonde is. Aangezien zelfs een kind een zeer zedelijk wezen is, viel dit natuurlijk zeer in goede aarde bij de kinderen, zodat zij zich schaamden om naakt te zijn, omdat zij geen zonde wilden begaan. Trouwens, wat tussen hun benen zit werd toch als walgelijk beschouwd.

Dus er was (en is nog steeds) gespannenheid en vijandigheid tegenover het leven, maar geen echte moraal. En de gevolgen als de kinderen ouder worden: Het zit in onze natuur dat het andere geslacht zeer interessant is of op een bepaald moment zal zijn.

En iets moet er dan toch zijn! Het kan toch niet redelijk zijn om te trouwen met iemand die je nog nooit echt "gezien" hebt en dan voor de rest van je leven met hem samen te willen blijven. En aangezien het tonen en zien, dat op zichzelf volkomen onschadelijk is, als men het maar goed doet, als iets slechts wordt beschouwd en bovendien een zonde is, is hier ook geen sprake van. Men heeft de morele normen geleerd en geïnternaliseerd en wil ze niet overtreden. Ja, wat blijft er anders over dan geslachtsgemeenschap, want dat moet op een dag toch gebeuren, want alleen op die manier kan men kinderen krijgen. Dus je doet het - en tegelijkertijd kun je uitproberen met wie het echt leuk is, wie de juiste is, enzovoort. Maar daarmee heeft de opvoeding tot LdSV in ieder geval geen moraal van echte monogamie 120 bereikt...

En wat met vandaag? Vandaag de dag weten al achtjarigen, dat wil zeggen kinderen op de leeftijd waarop zij de grondbeginselen van ons geloof leren ter voorbereiding op de eerste communie, wat seks is, dus vandaag de dag zou men hun kunnen vertellen "de juiste moraal" 48. Maar niets van dat alles, als het er eenmaal in zit, zit het er in 113. Aangezien de LdSV vandaag de dag echter al enigszins bedenkelijk is, wordt er niets verteld in de richting van de moraal, althans niets zodat de kinderen weten waar het over gaat. Dus ook de "morele voedingswaarde" van het onderwijs aan de LdSV 118 wordt niet in twijfel getrokken. Er wordt omheen gepraat (ik heb hier een

"Companion to First Communion and Confirmation" van december 2018 waarin precies dat gebeurt). Dat is dus de reden waarom de gespannenheid en de vijandigheid tegenover het lichaam blijven bestaan, waarom de jongeren niet verstandig met hun lichaam kunnen omgaan en waarom zij bijvoorbeeld het genot van naaktheid nog steeds als iets onzedelijks beschouwen en er ronduit bang voor zijn en er diep voor terugdeinzen.

En als de jongeren zich dan storten op seksuele ervaringen en dus afwijken van het doel van monogamie, dan halen de "geestelijke autoriteiten" hun schouders op en zeggen dat dit gewoon het probleem is van ons menselijk zwakke vlees (of erfzonde), waartegen niets kan worden gedaan: "Laat de jongeren gaan biechten!"

Dat het falen van de hoge moraal te wijten is aan het systeem, daar denken de "geestelijke meesters" natuurlijk niet aan. De beschreven procedure van onderwijs aan de LdSV is nu een volledige verdraaiing van wat geen moraal is (of zelfs een schijnmoraal) en wat echte moraal is. We kunnen dus zeggen dat de opvoeding tot LdSV, hoewel ze er zeer moreel uitziet, grotendeels of zelfs volledig contraproductief is 145 voor het doel van een moraal van echte monogamie.

Nu, dit concept wordt verondersteld te gaan over de kerk die terugkomt naar het dorp en dat de moraal van de ware monogamie uitdrukkelijk wordt gewenst! Het doel is dus dat onze kinderen leren niet te doen wat in het huwelijk thuishoort (d.w.z. geslachtsgemeenschap) vóór het huwelijk of met iemand anders dan hun echtgenoot, maar te doen wat een onschuldig en zelfs paradijselijk genot kan zijn als ze het maar goed aanpakken.

Tegelijkertijd kunnen zij ook heel goed leren - door op hoog niveau te dansen - te herkennen wie bij hen past. En als iemand niet past, is het geen probleem om "vaarwel" te zeggen, het was niets!

En hoe zit het met LdSV? Nog afgezien van het feit dat de LdSV slechts een bedrieglijk gevoel van veiligheid geeft, is zij eenvoudigweg een vervangende moraal die wij nodig hebben omdat wij niet de strikte monogamie leven die ons betaamt. (In het verhaal over de zondeval in Bijbel 128 is het om deze reden een vloek). Zodra we strikt monogaam leven of willen leven, zullen we het probleem van LdSV zien oplossen in gelukzaligheid.

Wat als de volwassenen bezwaar maken? Tip voor jongeren: Trek het je niet aan! Omdat we altijd in gedachten moeten houden dat zij nog nooit zoiets hebben meegemaakt en zich niet eens kunnen voorstellen dat het mogelijk is en hoe mooi een moraal van echte monogamie 120 is en hoe goed het is om die te leven, als je maar goed geïnformeerd bent ...

Laatste opmerking over deze foto: Ik wil niet "natuurlijk" dat "zoiets" onmiddellijk in de praktijk wordt gebracht - of wel? Jongeren moeten er in ieder geval over nadenken en er met elkaar over discussiëren!

Vervolg van blz. 41:

normaliteit tussen de seksen en helpt helemaal niet voor een echte moraal, en als typische irrationele angst is zij alleen maar een instrument van overheersing (vooral van godsdiensten!) en een typische beschadiging van de beschaving, die een echte emancipatie verhindert. Bovendien is het ook een teken van geestesziekte. Hoe graag zou ik bijvoorbeeld aan zo'n Nackt-radeltag meedoen, als dat voor mij ergens haalbaar was (<https://basisreli.lima-city.de/radler/radlerinnen.htm>). Dat is toch een teken van geslaagde emancipatie! Natuurlijk moet men er redelijkerwijs voor zorgen dat men daarbij niet wordt misverstaan, dat hoort nu eenmaal ook bij de emancipatie. En ik zou zelfs van tevoren oefenen om hands-free te rijden, zodat ik tenminste af en toe mijn armen omhoog kon steken en mijn vingers kon spreiden om het V-teken tegen de bourgeoisie te maken, d.w.z. het overwinningsteken! Natuurlijk moet je over dit alles kunnen praten, en ik denk dat ik kan praten omdat ik gewoon goede argumenten heb. En als je hier niet zinnig kan praten, krijg de klere!

Maar dat is nog niet alles! Ik weet ook dat tweederde van alle vrouwen nooit in hun leven een orgasme beleven - en ik wil niet een van die vrouwen zijn, waarbij de man alleen maar zijn lul erin steekt en hem er dan weer uittrekt als bij een slaaf en ik er niets van meekrijg en alleen maar verveling of zelfs tegenzin voel. Dus ik wil het orgasme beleven en niet met welke man dan ook en soms dan met verstoppertje en met bedrog en met leugens en huichelarij, maar met mijn man en wanneer we er allebei zin in hebben! Ja, wat brandt er in je als je echt verliefd bent? Niets brandt "van binnen", alles wat brandt is alleen de buitenkant. Dus in geen geval komt de binnenkant in het geding, dat heeft tijd tot het huwelijk! En ik weet ook dat de orgasme-ervaring alleen mogelijk is met de aanraking van buitenaf en zonder penetratie [80](#), dus ook zonder gefriemel en alleen met licht huidcontact, gewoon door te voelen met een man zonder angst poodelnackt pudelwohl en me zo goed bij hem kan laten vallen. De natuur heeft ons meisjes hier zelfs de grote kans gegeven om te testen zonder penetratie: Omdat alle zenuwcellen [72](#), die verantwoordelijk zijn voor het orgasme bij vrouwen, zich hoe dan ook aan de oppervlakte van hun geslachtsorganen bevinden, d.w.z. penetratie is voor hen helemaal niet nodig om het te testen. Welk orgasme niet gebeurt zonder penetratie, gebeurt niet met penetratie. Bovendien heeft een vrouw een sterke angst, vooral de eerste keer, als alles goed is, wat ze doet zonder huwelijk. Ik heb ook gehoord dat een kwart van alle meisjes de eerste keer zulke slechte ervaringen heeft dat ze genoeg hebben van seks. En deze angst verhindert vrouwen om echt ontspannen te zijn, wat een absolute voorwaarde is voor de ervaring van een orgasme. Angst is gewoon dodelijk voor het orgasme! Velen van hen krijgen een trauma met zo'n gemiste "eerste keer", waar ze in hun leven nooit echt van af zullen komen. De enigen die een voordeel hebben zijn de religies met hun beloften van troost

en vergeving, waarvoor ze genoeg kerkbelasting krijgen, en de psychiaters met hun behandelingen. Dat is waarom ze niets doen, zodat wij meisjes slimmer kunnen worden. Maar dat hoeft allemaal niet zo te zijn! En omdat het orgasme niet bij iedereen werkt, is het zinvol om juist dat en alleen dat te testen en niet ook de penetratie vóór het huwelijk. Ik denk dat dat ook mijn recht is, ja, het goede recht van een moderne en werkelijk geëmancipeerde vrouw - en hoe moet ik anders te weten komen of althans het lichamelijke ideaal ooit in mij vervuld is?

Er is hier een mooi verhaal uit de Italiaanse Renaissance over hoe ik me mijn "eerste keer" voorstel. En ik denk dat een vrouw of een meisje alleen zo uit zichzelf kan komen als deze bruid, als ze weet dat alles wat ze doet goed en juist is en als er ook de felicitaties zijn van ouders en familieleden en vrienden en ook de zegen van de kerk - en daarvoor hoef je niet eens bijzonder gelovig en gelovig te zijn. En als een partner echt van je houdt, dan is het ook belangrijk dat je de geslachtsgemeenschap niet zomaar laat gebeuren, maar dat je er vanaf het allereerste begin met vreugde aan deelneemt, zodat het een echt feest wordt. Met voorhuwelijkse geslachtsgemeenschap kan het nooit zo zijn, want er is altijd iets in je achterhoofd, of alles wel goed is wat je doet - iedereen kan praten zoals hij wil. Dit wordt op zijn best een libidinale reactie of een dom argument dat een vrouw geëmancipeerd en volwassen is, maar nooit een echt feest.

En trouwens, als voorhuwelijkse geslachtsgemeenschap een goede ervaring is en je het steeds weer wilt, wat als je partner dan "doei" zegt en je dumpst? Of als het een slechte ervaring is en je er genoeg van hebt, waarom ben je er dan aan begonnen? En hoe gaat een vrouw om met de volgende partner die misschien echt van haar houdt, maar met wie ze voorzichtiger wil zijn? Zeg je "nee" tegen hem, terwijl je ooit "ja" zei tegen een ongeschikte kerel en je maagdelijkheid aan hem verspilde? Of hoeveel wil een vrouw er uitproberen, bij welk aantal is ze een slet of een hoer? Daarom, voor mij, wil ik geen dingen half doen, als, dan goed! Ik wil mijn seksualiteit toch ten volle beleven! Zoals in dit verhaal:

over de aard van de vrouw door Giovanni Sercambi

In de stad Pisa, Italië, leefde eens een rijke jongeman uit San Casciano, Ranieri genaamd, voor wie de lust soms groter was dan het verstand. Omdat hij niet getrouwd was en zijn verwanten hem onder druk zetten om een vrouw te nemen, vroeg hij: "Wie wil je mij geven?" Zij antwoordden: "Wat gij maar wilt, en wat wij u kunnen verschaffen."

"Aangezien u het zo wilt," antwoordde Ranieri, "ben ik tevreden. Maar dit ene ding zeg ik je: Als ik merk dat zij geen maagd is, stuur ik haar naar huis en heb ik niets meer met haar te maken."

Toen antwoordden de verwanten dat hij moest doen wat iedereen deed, maar dat zij een maagd voor hem zouden vinden. Zij vroegen rond en vonden uiteindelijk een mooi meisje, Brida genaamd, dochter van Jacopa delli Orlandi, die na de dood van haar vader aan de zorg van haar moeder was overgelaten. Ze was beeldschoon en prachtig van gestalte. Toen ze aan elkaar werden voorgesteld, stemde hij toe en zij ook.

Het huwelijk werd gearrangeerd, en nadat hij haar naar huis had gebracht, werd het huwelijk op de Pisaanse wijze voltrokken. Dan 's avonds, in bed, slingerde Ranieri zich op jeugdige wijze op haar, om zijn echtelijke plichten te vervullen. Brida, die onder hem lag, kwam zo spontaan naar hem toe, dat Ranieri van haar afviel. Ontroerd zei hij tegen zichzelf: "Dit is geen maagd, maar ze beweegt zo goed als ik niet voor mogelijk had gehouden. Zonder er een woord over te zeggen, rustte hij de rest van de nacht uit. Maar toen hetzelfde de volgende avond weer gebeurde, zei Ranieri bij zichzelf: "Welnu, als Brida naar haar moeder gaat, hoeft zij voor mij niet terug te komen.

Toen de dag was aangebroken waarop de jonge vrouwen gewoon waren naar het huis van hun ouders te gaan, zei Ranieri tegen Brida en haar moeder dat Brida nooit meer naar zijn huis hoefde te komen en dat zij het niet moest wagen zijn huis weer binnen te gaan, omdat hij haar zou doden. Brida's moeder en haar familieleden konden het allemaal niet begrijpen en deden er alles aan om uit te vinden waarom Ranieri zijn vrouw niet terug wilde, niet zonder eerst aan Brida te vragen wat het betekende. Maar Brida antwoordde dat ze geen idee had en doodsbedroefd was. Aan de bemiddelaars die waren gestuurd om van Ranieri te horen waarom hij zijn vrouw niet terug wilde, antwoordde hij: "Omdat zij mij als maagd was beloofd, en ik denk dat zij meer van de zaak weet dan een hoer." De vrouwen, verwanten van hem en van Brida, keerden getroffen terug naar de moeder van de bruid, en vertelden haar alles.

De moeder, wetende dat haar dochter onaangeroerd was, riep uit: "Wee mij ellendeling! Hij zal haar niet terug krijgen, omdat hij niets begrepen heeft." Daarop zeiden de vrouwen: "Laten wij naar de Madonna Bambacaia gaan, zij zal zeker onze raad weten." "Laat ons gaan!" drong de moeder aan. Dus gingen ze naar Madonna Bambacaia en vertelden haar alles. Madonna Bambacaia luisterde naar het verhaal en informeerde naar de

naam van de echtgenoot en zei tegen de vrouwen dat ze met God moesten meegaan. Zodra ze weg waren, liet ze een eendje halen en legde het onder een mand in haar kamer. Toen liet ze Ranieri komen. Toen hij aankwam, bood zij hem een plaats aan naast de hare, roerde met een klein stokje het water in een kom en beval hem de mand waaronder de eend lag, op te tillen. Zodra zij de plons van het water hoorde, dook zij onmiddellijk in de kom.

"Madonna Bambacaia wendde zich tot Ranieri en zei: "Hoe komt het dat dit eendje zonder hulp van anderen het water vond en erin dook?"

"Het is de aard van eenden," antwoordde Ranieri, "dat zij, zodra zij het water opmerken, er onmiddellijk induiken, zelfs zonder het ooit gezien te hebben."

Daarop zei Madonna Bambacaia: "Zie je, zoals een eend, een vogel zonder verstand, zich van nature in het water stort zonder het ooit eerder te hebben gekend, zo komt de vrouw, zonder de man ooit eerder te hebben geproefd, in beweging op het moment dat zij hem voelt."

Ranieri lachte om deze conclusie. "O Madonna Bambacaia, waarom zei je dat?" "Omdat ik gehoord heb," antwoordde Madonna Bambacaia, "dat je je vrouw niet meer terug wilt, maar ik raad je aan: wees onbezorgd en neem haar terug, want je hebt haar als maagd gekregen. Daar was ze goed, wees niet de oorzaak van haar slecht gaan. "

Beschaamd nam Ranieri Brida weer tot zich, en vanaf dat uur gaven zij zich zonder verdenking over aan hun genot.

Opmerkingen: Dit verhaal is afkomstig uit een DDR-boek uit de jaren zeventig. Helaas heb ik het boek niet meer, dus ik kan de bron niet geven.

Natuurlijk, deze Ranieri is een echte macho man, hij neemt alles voor zichzelf, maar zijn vrouw wordt verondersteld maagd te zijn. Maar daar gaat het hier niet om, het gaat er hier om of een meisje in het bijzonder ook seksualiteit moet leren om niet gespannen en anderszins vijandig tegenover het lichaam te staan. En de kwintessens van het verhaal is dat een gezond meisje nooit zo'n opleiding nodig heeft - als de juiste situatie er is, kan zij "het allemaal" van nature, bij wijze van spreken!

Wat belangrijk is, is dat alles "in orde" is voor het meisje, dat de context juist is - en dat is totaal anders na een huwelijk dan wanneer een meisje "probeert" om "in" te zijn voordien. En hier passen net ook de "oefeningen"

met de naaktheid, waarmee dus nog een extra voorbereiding gebeurt: Als een meisje zich zo op haar gemak voelt bij de partner in deze - wat moet er dan misgaan na een officieel huwelijk?

Ja, bovendien: Wie is er meer gespannen? Zijn het niet eerder de meisjes en vrouwen die denken dat ze eerst allerlei sekservaringen moeten hebben - met wie dan ook?

En het idee om vooraf plezier te hebben met naaktheid spreekt ook in het voordeel van het concept dat ik bepleit. Want als je hier open bent en geen problemen hebt, stort je je later met huid en haar in het nu echt positieve avontuur van de liefde - ja, als alles goed is! En dit kan zeker veel beter gezien worden in een staat van openheid!

Maar verder met het visioen van het meisje dat in het 3e millennium is aangekomen:

En als ik eenmaal weet dat het orgasme met een man er is, dan is de angst voor de mogelijke pijn tijdens de ontmaagding ook volkomen overbodig, want juist die pijn wordt namelijk de ultieme sensatie tijdens de huwelijksnacht. Natuurlijk, die avond kan een paar of meer nachten later zijn, maar zeker na de bruiloft. Aan de andere kant is het testen van de penetratie voor het huwelijk pure onzin, want elke lul past toch in elk kutje, dus frau kan er niets speciaals aan herkennen. Ja, om aan deze "penetratietest" mee te doen, heeft een vrouw echt geen intelligentie nodig, want zelfs het domste blondje kan het. Immers, een vrouw gooit haar goede kaarten van maagdelijkheid weg zonder enige redelijke tegenwaarde. Mijn moeder gaf me de hete tip voor mijn zoektocht naar de juiste man: 'Benen bij elkaar en God voor je ogen! Ik sta dus ook open voor dergelijke huidcontactervaringen - tot en met de wederzijdse volledige lichaamsmassage [21](#), omdat dit alles niet in de laatste plaats ook leuk is voor mezelf en ook nog gezond en omdat dit helemaal bij de kennismaking hoort en ook teken is van echte levenswijshouding! En iets voor de massage: Als referentiepunt kan hier het kruipen van een hond gelden: Je raakt een hond niet overal aan!

Het komt ook voor dat ik de nacht samen doorbreng met een man die niet echt voor een huwelijk in aanmerking komt - en ook naakt, maar dan zonder de typische huidcontactervaringen. Het afzien van seks is natuurlijk niet alleen voor mij, maar ook voor de man een hele stress. Maar het is zo dat het lichaam bij grote stress een anti-stress hormoon aanmaakt, dus adrenaline, noradrenaline en dopamine, en dit is zowel in de chemische structuur als in de werking als een drug. Het menselijk lichaam is, als je het goed aanpakt, zijn eigen medicijnenleverancier. Men kan zich dus verdoven enkel door een bewust gezochte spanning, hier die van de drang tot verzaking - en geheel kosteloos en geheel natuurlijk!

En de mannen die het goed hebben, zullen mij ook begrijpen in mijn

voorzichtigheid en het geweldig vinden hoe ik een verstandige middenweg probeer te bewandelen. En degenen die me hier niet begrijpen moeten me met rust laten.

En trouwens: het is niet voor niets dat de natuur het genot van geslachtsgemeenschap en de mogelijkheid van vruchtbaarheid aan elkaar heeft gekoppeld. Dat betekent dat geslachtsgemeenschap thuishoort in een gezin waar kinderen kunnen worden verwekt. Vandaag de dag zijn wij meestal voorstander van een leven volgens de natuur - maar hier denken we dat we de natuur moeten overtroeven met pillen en condooms - ik houd het liever bij de natuur!

Ik kan dus leven met het afzien van de drang groot, vooral opent het vele nieuwe mogelijkheden van zelfverwerkelijking zonder een nare nasmaak 160! Wat zijn dat voor gefrustreerde oude mensen, die het afzien van seksuele driften altijd gelijkstellen met kwelling en onderdrukking en die ons jongeren geen paradijselijke genoegens gunnen?

Noot van de auteur: Iedereen die denkt dat dit alles onrealistisch en onmogelijk is, moet zich afvragen of dat alleen is omdat hij het zelf nooit heeft meegemaakt, en dat het weer is omdat hij gewoon niet beter wist?

Epiloog

Ondanks al mijn pogingen om mij begrijpelijk uit te drukken, heb ik nog steeds de indruk dat sommige lezers niet weten wat ik wil. Vandaar deze epiloog!

Misschien past hier een voorval van het einde van mijn schoolactiviteit, dat naar mijn mening veel zegt over de jeugd van tegenwoordig:

Zo werd mij door de bisschop van Aken mijn onderwijsbevoegdheid ontnomen omdat ik niet de leer van de Kerk vertegenwoordigde en omdat de studenten tegen mij beschermd moesten worden (!!). En mijn schoolhoofd liet me vanaf nu in geen enkele klas meer toe. En op de een of andere manier heb ik meegekregen dat in een klas studenten het gerucht verspreidden dat er een MeToo ding gaande was (vandaag de dag zouden ze dat zeggen). Dat er dogmatische redenen waren ging hun voorstellingsvermogen te boven, want ik heb altijd geprobeerd de moraal van de kerk in hun leven in praktijk te brengen. - Dus ik benaderde de baas, die net langsliep, "Zie je, dit wordt nu verteld....!" En hij, "In welke klas - waar?" **En zo ging hij onmiddellijk met mij naar de klas in kwestie - de normale les was voor hen voorlopig geannuleerd ... Hij lichtte de klas in over de achtergrond van de intrekking van de licentie van de leraar, dat er problemen waren met de dogma's van de kerk enz. Toen stond een student een beetje traag op en: "Maar wat als we hem willen?" (Ik was stomverbaasd, ik had nog nooit zulke jonge mensen gezien...) En de baas antwoordde: "Nee, dat zou niet werken, er**

was een overeenkomst met de katholieke kerk en niet alleen met de enz. En dan weer de leerling: "Oké. Maar als ik rondkijk, hebben we vier groepen in deze klas: de katholieken, de protestanten, de baptisten en de moslims. Goed, de katholieken kunnen de kamer verlaten, maar voor de anderen kan hij doorgaan met de les..." Ik was nog meer verbijsterd - en ik denk dat de baas ook erg verbaasd was, op zijn zachtst gezegd, omdat hij waarschijnlijk nog nooit zoiets over mij en over mijn lesgeven had gehoord. Hij had waarschijnlijk op grond van wat hij tot nu toe over mij gehoord had, gedacht dat ik erg wereldvreemd was, althans wat de jeugd van tegenwoordig betreft, maar nu dit ... (En als ik me voorstel dat er ook joodse leerlingen bij waren geweest, voor wie deze leerling ook gesproken zou hebben, dan zou het me duidelijk zijn geweest hoe men zelfs die godsdiensten die niets met elkaar te maken willen hebben, bij elkaar kan brengen! Tussen haakjes: Voordat ik actief was in het bisdom Aken, was ik ook actief in het aartsbisdom Keulen - en voor dit aartsbisdom heb ik nog steeds een onderwijsbevoegdheid, en die is nog steeds geldig!).

En hier wil ik - naast het schilderij op p. 13 - nog een schilderij van Lucas Cranach de Oude laten zien. Ik kwam dit schilderij tegen omdat ik op de beroemde Cranach-tentoonstelling in Düsseldorf was om te zien wat deze schilder, die overigens bevriend was met Maarten Luther, nog meer had geschilderd en wat hij ervan had gevonden. Lucas Cranach was een humanist en als zodanig had hij ideale ideeën over de mens. Bij deze ideale opvattingen hoorde nu ook dat zeden en naaktheid bij elkaar horen, ja dat misschien

de echte zeden alleen mogelijk zijn als ze ook met de naaktheid worden gecombineerd (natuurlijk altijd alleen daar, waar het past). Een heel mooi voorbeeld van deze combinatie is de uitbeelding van de Romeinse burger Lucretia, hoewel haar lot droevig was. Zij was verkracht en leed zozeer onder deze vreselijke ervaring, waaraan zij zelf onschuldig was, maar waarmee zij niet langer wilde leven - dat zij zelfmoord pleegde. Zij werd daarom door de Romeinen beschouwd als het toonbeeld van moraliteit. En het was in die zin dat Lucas Cranach de Oudere haar schilderde.

Ik weet dat ik in herhaling val, althans gedeeltelijk: Volgens de Bijbel is de angst voor naaktheid het gevolg van een vloek, en in de taal van de moderne psychologie kunnen we het een aanwijzing noemen van een collectief trauma. De oorzaak van beide is dat wij mensen niet de seksualiteit beleven die bij ons past, en dat is, wel, een strikt monogame. Daarom zet ik me ervoor in.

Goed dan, het is zo gebeven. Maar dit voorval heeft me veel moed gegeven ge ik gekomen. Omdat ik denk dat de richting die ik ben ingeslagen de juiste is. Intussen durf ik de foto's van het bal spelende echtpaar (zie blz. 42) en de foto van Lucretia (zie deze blz.) wel af te drukken - en "dergelijke praktijken" uitdrukkelijk aan te bevelen.

En natuurlijk waren er meer ervaringen - ik denk aan sommige gesprekken met jongeren tussen deur ... Bijvoorbeeld toen een studente me vertelde hoezeer ze spijt had dat ze met seks was begonnen, omdat ze dat uitdrukkelijk had gewild. Ik stelde voor de vingers van beide handen in elkaar te vouwen, zoals beschreven op blz. 25 hierboven in het gesprek met deze globetrottende Duitse middelbare scholier, en vroeg of dat niet net zo goed was geweest. "Nou, natuurlijk," was haar weemoedige antwoord, "maar niemand zegt het zo ...".

Ik blijf dus van mening dat iemand het moet zeggen, want als alles altijd verboden of zelfs maar slecht gemaakt wordt, dan is het enige wat bereikt zal worden dat uiteindelijk alles altijd gedaan zal worden. (Wat een primeur is dit argument op het juiste moment, besepte ik pas enige tijd na het gesprek met de middelbare scholier). In principe willen jongeren in het begin alleen maar "zien en laten zien", dat is eigenlijk volkomen onschuldig en ook heel begrijpelijk en volkomen legitiem. En nu is het meer dan 17 jaar geleden dat ik de school verliet en ik ben niet gestopt bij wat ik toen verteld had. Ik zou zeggen dat ik de beste informatie en gedachten pas heb gekregen nadat ik de actieve dienst had verlaten - ook bijvoorbeeld door gesprekken met jongeren op de pelgrimsweg naar Santiago in Spanje. Ja, waar anders kun je zo vrijuit praten, vooral met meisjes - tenzij s. hierboven?

Ik denk dus dat ik met het werk dat ik nu doe de jongeren veel beter zou kunnen bereiken en dat ik zelfs iets in hen zou kunnen veranderen. Ik denk ook dat het voor de kerk heel moeilijk zou zijn om nu mijn lesbevoegdheid in te trekken, want wat ik zojuist heb bedacht over het onderwerp "Jezus" is eigenlijk de oplossing voor alle onopgeloste vragen die ik ken uit mijn theologiestudie. Ik denk dat ik goede kaarten zou hebben, in ieder geval veel beter dan toen!

In ieder geval moet hier iets aan gedaan worden, vooral omdat de jongeren in de huidige schoolklassen uit allerlei culturen en religies afkomstig zijn. Als godsdienstonderwijs hier niet verantwoordelijk is, of tenminste zou moeten zijn!

Hoewel ik al vele jaren niet meer in het ambt sta, heb ik nog steeds van tijd tot tijd contact met jongeren en praat ik ook met hen over de aan de orde gestelde kwesties. Ik heb de indruk dat ik helemaal gelijk heb met wat ik hier heb geschreven. En zo zou het dus kunnen dat mijn aanbevelingen als oudleraar godsdienstonderwijs aan jongeren niet alleen niet verkeerd zijn, maar zelfs zeer welkom. Zo:

- Bespreek het met elkaar - in godsdienst- of ethieklessen!
- Praat vooral over de vraag of en waar je zo openlijk met elkaar kunt en wilt omgaan, dus ook naakt, zoals hier beschreven staat.
- Natuurlijk, samen omkleden en douchen na de gymles zou heel goed passen. Je zou het standpunt kunnen innemen dat in een tijd waarin alle mogelijke en onmogelijke seksuele afwijkingen als normaal worden beschouwd en zelfs moeten worden gerespecteerd als seksuele zelfverwerkelijking van een persoon, de grote liefde met de enige partner opnieuw mag worden nagestreefd. En de rationele voorwaarde hiervoor is het overwinnen van gevoelens van walging en schaamte en van remming. (En als de jongens een erectie krijgen omdat alles in het begin zo onwennig is, moeten de meisjes hen aanmoedigen: "Het is leuk hoe normaal je bent, het belangrijkste is hoe goed je je kunt beheersen!")
- En als je dat doet, en een sportleraar of een schoolhoofd wil het verbieden, laat hen het dan doen, je hoeft je er niet aan te houden, want dit verbod is tegen een hogere moraal. Laat ze de politie bellen. En leg dan deze brochure aan hen voor. Laten we eens kijken wat er gebeurt. Het zal niet veel zijn, want jij hebt de betere kaarten hier. - Veel geluk!

Nu, als waar ik het over heb sommigen in het begin misschien wat vreemd in de oren klinkt ("Wat heeft dit alles met godsdienst te maken?"), kan ik dankzij de bezinning op de oorspronkelijke joodse godsdienst en op de historische joodse Jezus, verwijzen naar de fundamentele zorg van de joodse godsdienst. En daarin is er tenslotte het paradijsverhaal, dat enerzijds een verhaal is tegen cultische prostitutie, dat wil zeggen tegen seks met een andere partner dan de eigen echtgenoot. Ik kan hier verwijzen naar een uitstekende studie van de evangelische Tsjechische theoloog Jan Heller over de naam "Eva": Deze naam is namelijk afgeleid van de godinnennamen Hebe of Hepatu (het grondwoord is hetzelfde, ook de klanken p en b passen erbij, want als je er met je lippen over wrijft, komen er respectievelijk f en v en w uit - dit weten we ook uit het Spaans, Barcelona wordt Warβelona gesproken), tot wier cultus dergelijke prostitutie behoorde. En de handigheid van de auteurs van het paradijsverhaal was dat zij zo'n godin degradeerden tot een menselijke vrouw, d.w.z. tot de "menselijke Eva" - en dat wat tot de cultus van de godin behoorde, nu als iets slechts werd gezien. Aan de andere kant is er sprake van naaktheid, wat ik hier zie als een visie op kleding die overbodig wordt in een godvruchtige wereld - alleen waar het past, natuurlijk. Daar komt dan nog een heel bijzonder mensbeeld bij in de oorspronkelijke joodse religie, namelijk dat de mens niet zomaar een wezen is met mannelijke of vrouwelijke "aansluitingen", maar een door en door seksueel wezen, dat leeft en vooral ook wil leven in zijn bijzondere manne-

lijkheid of ook in zijn bijzondere vrouwelijkheid.

Vertegenwoordiging van "vruchtbaarheidsriten" is het thema van de Zonnetempel in Konarak/India 31 Wij zien dat de slang in het Adam en Eva-verhaal van de Bijbel in de voorbijbelse godsdiensten niet de duivel betekent, maar een vruchtbaarheidsgodheid die wordt vereerd door seks te hebben met een cultmaagd.

Dus oriënteerde ik mij op de utopie van de vroeg-Joodse religie over het mens-zijn: "Het recht van de vrouw op een orgasme met echte monogamie en zonder problemen met naaktheid" - en maakte dit tot de basis van een, naar mijn mening, praktisch uitvoerbaar, pedagogisch concept. Het probleem is altijd de implementatie van een utopie in de realiteit van het leven, ook het onze.

BIJLAGE 1: RELIGIE EN FASCISME - EN VOORUITZICHTEN

Maar op een gegeven moment raakte het oorspronkelijke grote idee van de joodse religie achterop, misschien omdat er problemen ontstonden, misschien zoals onze huidige coronapandemie, die een aantal maatregelen vereisten, die vervolgens een eigen leven gingen leiden? En zo ontstonden er tradities die de oorspronkelijke zorgen deden vergeten, zelfs nadat de "problemen" voorbij waren? En tradities betekenen heel vaak (of misschien altijd?) ook verraad?

Ik stuitte op het boek "Heavenly Sex" van de Joods-Duits-Amerikaanse seksuoloog Ruth Westheimer (en ook Jonathan Mark) (1995 New York University Press/ Bertelsmann 1996). En heel snel, terwijl ik het las, ontdekte ik dat ik hier een, naar mijn mening, goed inzicht krijg in de traditie van de joodse godsdienst, hier in de praktijk van het intermenselijk leven, op een manier die ik anders nauwelijks zou hebben gekregen. En in het proces ben ik iets heel problematisch tegengekomen ...

Ruth Westheimer schrijft over een Joodse bruiloft: "Daarom draagt de bruid wit ... Hoe promiscue de bruid voor het huwelijk ook was, de bruiloft zuivert haar, ze draagt wit als de kleur van zuiverheid, zo fris als pas gevallen

sneeuw. Een huwelijk kan alles goedmaken wat kapot leek, zoals een onfatsoenlijk verleden, het kan oude wonden helen.... " (p. 125f) Dit is natuurlijk - althans op het eerste gezicht - een geweldige houding tegenover hen die (om welke reden dan ook) zich niet altijd aan de geboden van een hoge seksuele moraal hebben gehouden en zich uiteindelijk toch "bekeren" tot de "juiste weg".

Maar bij nader inzien denk ik dat deze geweldige houding de joodse theologen ook lui en empathisch maakt ten opzichte van traumatische ervaringen van jongeren en ook ten opzichte van de oorspronkelijke bekommernis van hun godsdienst. Ze geven zelfs niet meer om de oorspronkelijke basisbepaalding van een moraal van ware monogamie, alles zal toch vergeven worden, alles doet er niet meer toe.... Zo ook de passage op p. 48 uit de praktijkervaring van Ruth Westheimer: "Als een orthodox meisje in mijn praktijk zit en me vertelt dat haar iets ergs is overkomen, zeg ik haar vanuit de diepte van mijn joodse traditie: 'Wat er gebeurd is, is verschrikkelijk, gewoon verschrikkelijk, het zou iemand als jij in de eerste plaats nooit mogen overkomen. Wat triest dat je deze nare ervaring moest meemaken. Maar je moet doorgaan met leven. We willen er zeker van zijn dat wanneer de herinnering of de gedachte eraan opkomt, je die met goede gedachten verzoent. Denk aan Mirjam, die, nadat zij de Rode Zee was overgestoken, naar buiten ging met haar tamboerijn en danste toen alles hopeloos leek. Denk aan de sabbat kaarsen ... "

Natuurlijk is het waar dat iemand moet blijven leven, wat er ook gebeurt. Maar een houding dringt zich hier aan me op: "Jij bent niets, het grote idee is alles." En juist hier word ik als Duitser alert, want in mij komen heel snel associaties op uit onze onuitsprekelijke recente geschiedenis - en wel uit twee ideologieën tegelijk: "Jij bent niets, je volk, je nationale gemeenschap of zelfs de arbeidersklasse of de partij zijn alles..." Nou, bij de Joden is het niet de partij, maar de Joodse gemeenschap, religie, of zelfs God. Maar in ieder geval is het niet het individu. Is de houding van Ruth Westheimer, die in de eerste plaats Joods lijkt te zijn, daarom niet fascistoïde?

Ik citeer de bekende jezuïet en filosoof Rupert Lay ("Die Macht der Moral", Econ, 1991, blz. 44f) op dit punt: "Niet weinig mensen gaan er ten onrechte van uit dat zij met het einde van het openlijke politieke fascisme afstand hebben gedaan van zijn omgangspatronen, zijn waarden. Het fascisme was dus een historische episode. Noch in de politiek, noch in de economie, noch in de vakbeweging, noch in het gezin is fascisme te herkennen. Dit is een vergissing. Fascisme bestaat nog steeds onder en in ons allen. Fascistisch gezind is ieder mens die in een gesloten leefwereld leeft, omdat hij meent in het bezit te zijn van de waarheid en van eeuwig geldende morele categorieën, die ook anderen binden. Fascistisch gezind is elke instelling, omdat haar endogene doeleinden uitsluitend gericht zijn op haar zelfbehoud en expansie over de output, waardoor zij voor zichzelf het hoogste te

beschermen goed is (politiek, cultureel, kerkelijk <nota: religieus/kerkelijk>, economisch). Terwijl het fascisme geleerd heeft zich achter duizenden maskers te verbergen, is het een belangrijke zorg van elke Open Moraal om het te ontmaskeren." Dus hier ben ik om het fascisme van de Joodse religie te ontmaskeren.... En het is waar, er is een onverschilligheid voor de traumatische dingen die een meisje meemaakt....

Maar als ik kijk naar andere godsdiensten, waaronder de onze, is het bij hen niet beter, het is meer merkbaar bij een andere godsdienst dan de onze. Op soortgelijke wijze worden in de katholieke biecht de "zonden" "weggewist" en bedekt met grote plechtigheden en soms ook met bedwelmende grote kunstwerken van architectuur, schilderkunst, muziek - eigenlijk heb ik daar niets op tegen, maar zij moeten een uitdrukking zijn van de levensvreugde en niet van onderdrukking: De therapeut of de biechtvader leert dus over de "miss-tappen van het leven" (en ik denk dat het hier om hetzelfde gaat, dat frau zich hier in de liefdespartner vergist had), maar noch bij de Joden, noch bij de Katholieken krijgt iemand het idee dat hier een pedagogisch probleem bestaat, namelijk dat de jongeren niet voldoende voorbereid zijn op de "valkuilen van het leven" en dat ze die dus niet echt kunnen vermijden en vooral niet kunnen verwerken. En in plaats van dat de kerk of de synagoge eindelijk begint met het ontwikkelen van een redelijke seksuele moraal voor de jeugd, zodat dergelijke "ongelukken" niet gebeuren, laat men het over aan een commerciële onderneming (hier in Duitsland "BRAVO", een jeugdtijdschrift of een website) en intussen ook aan sociologen en pedagogen die ver van het geloof staan en die natuurlijk hun areligieuze houding dienovereenkomstig op de jeugd overbrengen. Dit leidt er dan uiteindelijk ook toe dat de jongeren zich afvragen wat het nut van godsdienst überhaupt is, en dat zij zich althans grotendeels losmaken van de beginselen van de godsdienst. Misschien blijven alleen uiterlijke vormen en een geloof dat men eerder "met folklore versierd bijgeloof" kan noemen) over. En de theologen en rabbijnen halen hun schouders op en voelen zich niet verantwoordelijk en zijn inactief ("je kunt gewoon niets doen") en beloven verlossing na de dood. Wat denk je daarvan, beste lezer?

Vanuit het oogpunt van "fascistoïde" kan men ook kijken naar de rituele besnijdenis van mannelijke baby's. Ik citeer hier - ook uit het boek "Heavenly Sex" (p. 27): "Rabbi Nachman van Breslau ... leerde ... dat de besnijdenis uit twee verschillende handelingen bestond. Bij de eerste wordt de orla, het vlees dat de "kruin" van de penis bedekt, verwijderd. Vervolgens wordt het krum, het vlies onder de huid, weggeschild tot het vruchtvlies van de kroon zichtbaar wordt. Rabbi Nachman legt uit dat de orla het kwaad symboliseert, dat volledig verwijderd moet worden. De krum wordt beschouwd als de schakel tussen de orla en het vlees, en verwijst naar het feit dat het goede soms vermengd is met het kwade. Het afpellen van de krum symboliseert dat het goede van het kwade moet worden gescheiden. Het seksuele in-

stinct en de seksuele daad zijn in staat tot de hoogste waardigheid - het scheppen van leven. Toch kan dezelfde penis en handeling een kettingreactie van pijn op gang brengen en tot de dood leiden. Het is deze dialectiek die ten grondslag ligt aan de geschiedenis van de Joodse houding ten opzichte van seks."

Mijn mening hierover: Men kan natuurlijk alles positief rechtvaardigen en uiteindelijk zelfs verheerlijken. Maar waar het op neerkomt - althans voor ons Europeanen - is dat besnijdenis een barbaarse en vandaag de dag groten-deels volstrekt onnodige handeling blijft, en dan nog wel op onschuldige kleine jongetjes. We kunnen dus zeggen: bij de jongens de gedwongen rekrutering door besnijdenis en bij de meisjes domheid, onwetendheid en gebrek aan begrip, zodat ze uiteindelijk ook zo'n "misstap in de liefde" willen en zo afglijden naar een "onmenselijke" ideologie, hier naar die van de joodse godsdienst. **Is de joodse godsdienst, zoals hij zich vandaag, en vermoedelijk niet alleen vandaag, manifesteert, daarom een fascistoïde ideologie?** (Maar dat hoeft echt niet!).

En vanuit dit gezichtspunt weer naar de bevrijding van de slaven en de vrouwelijke slaven in de Joodse geschiedenis: Was dat ooit de bedoeling, dat meisjes geen seksslavinnen meer waren of slechts prostituees voor het huwelijk? Is dat ooit echt veranderd? En zijn de bevrijde slaven werkelijk geëmancipeerde en soevereine mensen geworden? Was emancipatie en soevereiniteit, althans een echte vanuit de diepte van de menselijke persoon, ooit bedoeld voor de Joden? Misschien was dat ooit, in het allereerste begin, de grondgedachte en het doel van de "Joodse primitieve godsdienst" van sommige begaafde mensen, maar dat is lang geleden. Hoe dan ook, ik stel me echt geëmancipeerde en soevereine meisjes meer voor zoals het meisje op pagina 38!

En ik denk dat dat is waar je naar terug kunt, vooral vandaag! Was dat zelfs maar een zorg van de echte Jezus op het einde, misschien? **Jezus dus niet alleen tegen het misbruik van seksualiteit, maar ook tegen het fascisme", "fascisme" hier echter niet als politiek systeem, maar als tijdloze anti-menselijke machtsfilosofie?** Was Jezus dus - naar onze maatstaven van vandaag - meer een revolutionair moralist en filosoof, en was zijn opsluiting in een religieus hokje een slimme afleiding van zijn zaak en dus de perfecte ontknoping ervan?

Als een terugkeer naar de oorsprong hier niet een gemeenschappelijke taak van Joden en Christenen zou zijn! En de besnijdenis van jongens, een bijzonder problematisch "kind van de traditie" zou dan tegelijkertijd overwonnen kunnen worden! Bij de Joden staat er inderdaad excommunicatie op, zoals ik lees in Westheimer/Mark, maar het moet uiteindelijk niet gezien worden als een goddelijk gebod, maar als een verouderd gebruik uit het stenen tijdperk dat niet behoort tot de "basisinventaris" van de Joodse gods-

dienst. En voor de verandering van zo'n gewoonte is er nu ook eens geen straf van wie dan ook! (En nog iets over "traditie": De Amerikaanse uitgave van het boek van Westheimer/Mark heet "Heavenly Sex: Sex and the Jewish Tradition". Het beroep op de traditie is dus niet slechts bijkomstig-incidenteel, het is de gangbare praktijk in de joodse godsdienst-en niet de oorspronkelijke zorg van die godsdienst....)

Iets over een experiment: Amerikaanse onderzoekers hebben eens een experiment uitgevoerd over hoe vijandige groepen ("vijandig" zijn niet bepaald Joden en Christenen, maar het zou beter kunnen) bij elkaar te brengen: Daartoe organiseerden zij tentenkampen van twee dergelijke vijandige groepen jongens, uiteraard op gepaste afstand - met respectievelijk "onvolkomenheden" in beide kampen, bij voorbeeld een niet-functionerende waterleiding. Maar de "onvolkomenheden" konden worden opgelost, maar alleen als de vijandige groepen jongens samenwerkten. En zie, dat werkte en de groepen werden ook op andere manieren hechter!

Hebben wij hier niet op de een of andere manier "ook zo'n probleem", dat Joden en Christenen ook elk afzonderlijk zouden kunnen oplossen, maar veel beter allebei samen? In dit werk "De strafzaak van Jezus" heb ik daarvoor een concept ontworpen - voor de jeugd - en de jeugd is de toekomst! Het gaat hier om dezelfde zorg, om een gemeenschappelijke opdracht: van de Joden de schoonheid van de ervaring van de seksualiteit en van de hervorming door Jezus de overwinning van het misbruik. Samenwerking zou dus het ideaal zijn (en natuurlijk ook met alle hervormingsgezinde christelijke denominaties) - tegen de manipulatie door commerciële bedrijven e.d.! "Christen zijn" is zeker niet voor iedereen mogelijk, maar "Jezus-volgelingen" zou iedereen kunnen zijn! Dat zou ook een bevrijding zijn van elke ideologie die ook maar in de verste verte met "fascistisch" te maken heeft. Dus het Jezus visioen in zijn Joodse context? Misschien is er geen andere manier, tenminste niet op de lange termijn? Het zou immers geen klassieke godsdienst zijn met het geloof in God en de cultus van God, maar veeleer een levenshouding die bestaat uit wijsheid en levensvreugde!

Maar hoe kan het ook anders? En ik denk, dat hier de joodse godsdienst mij zeer ter harte gaat, vooral omdat ik het christendom zie als een "joodse sekte", zodat de joodse godsdienst en de christelijke godsdienst dezelfde zorg hebben of althans zouden moeten hebben.

Ik heb even gegoogeld naar de betekenis van Bar mitswa (d.w.z. de rite waarbij joodse jongens volwaardig lid worden van de joodse godsdienst), omdat ik ervan uitga dat wat ik hier op internet vind door joden is geschreven en dus ook de joodse leer juist weergeeft. Bij het lezen van wat ik vond, moest ik echter sterk denken aan mijn scriptie over de betekenis van confirmatio, het christelijke equivalent van bar mitswa. In mijn proefschrift stond ik zeer kritisch tegenover de stelling die ik soms in de literatuur aantrof, dat het

bij confirmatio gaat om trouw aan het katholieke (of zelfs protestantse) geloof. Want de geestelijke gaven van Jesaja 11:2 wijzen op ethisch gedrag, waarvan het doel een succesvolle mensheid bij uitstek is (misschien had Jesaja zelfs de eerder genoemde Joodse utopie in gedachten?). Zo zag ik in de zin van trouw aan het respectievelijke geloof (waarop tegenwoordig overigens niet meer de nadruk wordt gelegd) een algemeen verval van een aanvankelijk goed idee, dat het uiteindelijk dus niet meer gaat om de oorspronkelijke betekenis, maar alleen om het behoud van een systeem. In ieder geval had de evaluerende professor deze observatie van mij in zijn evaluatie geprezen.

En als ik nu op google kijk naar de betekenis van de Bar Mitzvah, dan heb ik de indruk dat mijn kritiek op onze christelijke rite hier evenzeer op zijn plaats is. Want het gaat in de eerste plaats om het Jood-zijn - net zoals Westheimer en Mark schrijven dat dit het belangrijkste is, en niet om de individuele persoon. Toch is het eigenlijk duidelijk: God is noch joods, noch katholiek, noch protestants, noch moslim, noch iets anders. En de religie die erin slaagt om jonge mensen naar een succesvolle mensheid te leiden - die zal winnen! 124 En in die zin zie ik het oorspronkelijke jodendom 152 waar Jezus zich ook mee bezighield - en waar wij naar toe moeten. En ik ben er vast van overtuigd dat als dit lukt, of zelfs als we daar al naar op weg zijn, dat "Jezus-volgelingen" (ik zou het woord "christenen" willen vermijden) en Joden elkaar heel anders zullen begrijpen en dus ook het antisemitisme als een kwaadaardig spook zal verdwijnen. S. aan het "Jezus ... in de spiegel van het Joodse onderzoek" 133.

Maar hiertoe behoort nu ook eens een echte seksuele moraal - en hoewel die voor jongeren zo aantrekkelijk kan zijn dat zij er ook naar verlangen - hier zit het haasje in de peper. Omdat niemand in de respectieve instellingen dat wil, omdat een mislukte echte seksuele moraal niet alleen een prachtig instrument is om de ouderen in een maatschappij over de jongeren te laten heersen, maar ook een zeer lucratief zakenmodel. En dan wil je natuurlijk degenen die anders leven of geleefd hebben niet kwetsen door hen naar een beter model te duwen als het te laat is. Ik zit echt in een lastig dilemma hier. Maar op een gegeven moment moet je toch met het "betere model" beginnen!

Hoe dan ook, hier zie ik het fundamentele probleem met de Joodse godsdienst en ook met de Christelijke godsdienst, die dan ook te maken heeft met de echte Jezus. En als wij Jezus willen volgen, dan lukt dat alleen als wij ons laten leiden door het feit dat onze basis ook een Joodse is.

Alleen vind ik het jammer dat ik niet alles wat ik in het boekje heb geschreven eerder wist - veel dingen vermoedde ik toen al en ik dacht ook dat ik goede argumenten had, maar helaas kende ik de beste argumenten nog niet, die kwamen pas later. Ik weet dat ik in herhaling val, hoe dan ook, met het huidige concept, zou ik vandaag graag weer leraar zijn!

BIJLAGE 2: WAAROM DIT "ALTERNATIEVE GELOOFSCONCEPT" JUIST GESCHIKT IS OM KINDEREN TE ONDERWIJZEN:

Ik denk dat ik in dit boekje heel goed en aannemelijk heb weergegeven hoe het waarschijnlijk 2000 jaar geleden met de echte Jezus is gegaan. En als vooral onderwijzers of catechisten niets willen weten van deze onderzoeken en mogelijke oplossingen, dan rijst natuurlijk de vraag, wat vertellen zij de jongeren nog meer als het over godsdienst gaat?

Blijven zij de traditionele vrome sprookjes of zelfs sterke verhalen vertellen of enkele trivialiteiten volgens het motto "goed voor allen en kwaad voor niemand" - en laten zij de delicate dingen helemaal achterwege? Zou men hetzelfde doen bij wiskunde en natuurkunde en biologie, de kinderen eerst sprookjes vertellen enz. en dan ofwel nooit de juiste dingen vertellen ofwel hoogstens later, als de kinderen ouder zijn? Nauwelijks - maar in de godsdienst gaat het zo - en toch moet het juist hier gaan om "het juiste", d.w.z. om de waarheid?

Ik vraag u, beste lezers, om begrip voor mij, die leraar was op een middelbare school. Ik herinner mij de opmerking van een leerling, toen ik probeerde ons christelijk geloof op een stevige, voor de leerlingen begrijpelijke grond te plaatsen: "Wij geloofden vroeger niet wat ons op school was verteld, maar toen kregen wij zulke geraffineerde redenen om het wel te geloven - en nu komt u zeggen dat wij oorspronkelijk gelijk hadden met onze twijfels, nee, nu blijf ik bij het...". Ik denk dat dit "soms op deze manier en dan weer op die manier" niet hoeft, vooral is het volledig "intelligentie-inefficiënt" voor jongeren.

Waarom niet juist en redelijk? Dit is vandaag mogelijk, omdat kinderen reeds de juiste informatie krijgen in de seksuele voorlichting, zodat zij weten waar het om gaat. Vandaag hoeven we geen kinderpraatjes meer te vertellen en om de hete brij heen te draaien; vandaag kunnen we eindelijk duidelijke taal spreken!

Ik wil u graag vertellen over drie ervaringen die ik heb gehad:

1. tijdens mijn theologiestudie aan de Jezuïetenuniversiteit van Frankfurt heb ik deelgenomen aan een initiatief "Studie en Levensrealiteit" van een geëngageerde Caritas-medewerker, om zo in nauwer contact te komen met de realiteit van "gewone mensen". Deze medewerker organiseerde onder andere een vakantiekamp in een jeugdherberg in het Beierse Woud, waaraan ik ook heb deelgenomen. Ik was de groepsleider van de 12-jarige jongens. En zo gebeurde het dat twee jongens, broers en zussen, zich helemaal uitkleedden tijdens een wandeling bij een stuwmeer dat door mijn groep in een beekje was aangelegd - en toen ze

merkten dat ik dat kennelijk niet erg vond, wilden ze ook op de foto. Natuurlijk had ik achteraf ernstige twijfels en heb ik de leidster alles verteld en haar ook de film gegeven, maar zij lachte alleen maar en liet mijn foto's ook zien tijdens het "herlees"-evenement in de aanloop naar Kerstmis - uiteraard tot ieders vermaak. Alles was dus duidelijk of niet, want in die tijd hadden andere jongens mij ook gevraagd of naaktheid überhaupt wel kon en geen zonde was, want volgens het verhaal van de zondeval van de mens in de Bijbel was het niet toegestaan. Ik had alleen iets luchtigs en terloops gezegd, waar ik me later aan ergerde. De jongens hadden immers iets willen weten wat ze niet aankonden, en ik had veel serieuzer moeten antwoorden. Dus het jaar daarop, bij een soortgelijke retraite, deze keer in Salzburg, wilde ik iets soortgelijks opzetten - en er deze keer met mijn hele groep op een verstandige manier over praten. Maar toevallig, kort na de aankondiging aan "mijn jongens" werd ik omringd door de groep 8-jarige meisjes die allemaal opgewonden waren: "Meneer P., wij gaan met u mee, naaktzwemmen!" En daar was ik in paniek, nee dat kon helemaal niet, daar zou ik mee in de problemen komen, als ouders dat verkeerd begrepen en naar een advocaat zouden rennen etc., en ik heb alles afgezegd. Intussen weet ik dat ik me volkomen verkeerd heb gedragen, want de meisjes wilden het en het was hun vakantie - en het was niets slechts dat ze wilden. En wat ik niet met hen en ook met de jongens had kunnen bespreken en hoe ik hun een seksuele moraal had kunnen uitleggen die niet vijandig tegenover het lichaam stond, ze zouden er allemaal helemaal voor open hebben gestaan! Dus ik had iets moeten doen. Ik zou echter een geschikt geschrift nodig hebben gehad waarin alles pedagogisch en theologisch goed zou zijn uitgelegd voor kritische ouders en ook voor de kinderen. Maar dat had ik niet, zoiets bestond gewoon niet (en bestaat nog steeds niet). Ik hoop dat wat ik hier geschreven heb zoiets is!

2. Kort na mijn studies had een bevriende pastoor mij eens gevraagd om de eerste communielessen te doen in zijn parochie. Ik stemde toe, en had echter de voorbedachte rade dat ik niet tegen de kinderen wilde liegen. Ik kende de stelling dat men met kinderen altijd iets uit hun kindelijke leefwereld moet meebrengen, maar ik twijfelde aan de juistheid van deze stelling. Naar mijn mening is het enige belangrijke dat de aanpak zodanig moet zijn dat de kinderen begrijpen waar het om gaat, en dat er een soort spanning en doel moet zijn, en het doel kan ook in de toekomst liggen. Na een paar inleidende woorden in de klas, zei ik dat de eerste communie vooral bedoeld is om gesterkt te worden om de onschuld te bewaren (de witte jurk van de meisjes) en om zonden te vermijden. Wat beschouwen zij dan als "zonden"? Toen kwamen de gebruikelijke verhalen over "geen ruzie maken met de broeders en zusters", enzovoort. Ik vroeg hen of het niet buitensporig was dat een zoon van God naar de

aarde zou komen en aan het kruis zou sterven omwille van zulke kinderachtige dingen. Nee, ze waren het eens, dat zou echt niet passen. Welnu, "ik zal u een verhaal voorlezen over zonden, waarbij een meisje iets in haar leven had gebroken, en daarna kon zij niet meer goed slapen". En ik had een verhaal over een meisje dat een abortus had ondergaan, een beetje melodramatisch en grof, maar ik vond dat het goed geschreven was, zodat kinderen alles zouden begrijpen. Bovenal konden zij verbanden 147 zien - en wij konden erover praten - en de kinderen konden fit worden, zodat hun op een dag iets dergelijks niet zou overkomen. En zie, het verhaal ging uitstekend, natuurlijk moest ik toen nog uitleggen wat het meisje nu "gedaan" had met het vriendje, want het was in die tijd niet gebruikelijk dat kinderen "dat" wisten. En natuurlijk kwam ik met het verschil tussen misbruik van seksualiteit en "gebruik" in de context van liefde en partnerschap - in het huwelijk, natuurlijk. En het was alsof ik een blik wormen had geopend! De dingen die de kinderen niet wilden weten en me zelf vertelden! Ik had de indruk dat zij altijd hadden gewacht op een volwassene met wie zij echt "over alles" konden praten. En aan het eind van de les kwam de vraag: "Zullen we in de volgende les weer babbelen?" De kinderen voelden duidelijk helemaal niet dat dit een les was, wat ik aan het doen was. Een meisje vertelde ook over een verhaal dat haar moeder hem had laten lezen en dat ongeveer zo ging. Blijkbaar had het meisje thuis iets verteld en de moeder had van de gelegenheid gebruik gemaakt om er ook nog iets aan toe te voegen. Over ouders: Toen twee moeders (onafhankelijk van elkaar) hun zonen ophaalden, wilde ik met die van hen praten en hen mijn lessen uitleggen, maar ze wuifden me allebei weg: "Laat maar, het is goed zoals je het doet" - de jongens hadden thuis duidelijk iets verteld en de moeders wilden alleen maar zien wat voor een kerel hij is die "zo'n alternatieve les" doet ...

3. en nog een "verhaal": Ik raakte ook "natuurlijk" in gesprek met een huurder over mijn betrokkenheid als godsdienstleraar. En op een dag betwijfelde ze of kinderen al geïnteresseerd zouden zijn in "zoiets". Aangezien de 10-jarige dochter er was, nam ik de proef op de som en sprak haar aan: "Wat je in het godsdienstonderwijs leert is vaak een sprookje, de leraren doen over het algemeen hun uiterste best, maar het probleem is dat veel van wat ze vertellen gewoon niet waar is. Nu ga ik jullie een verhaal vertellen over wat er toen aan de hand was en wat deze Jezus wilde veranderen. En ik vertelde het verhaal van de mooie Susanne, hoe ze werd gechanteerd door twee mannen: 'Of je hebt seks met ons of we geven je aan dat we je betrapten met seks met een jongeman, dan word je gestenigd'." Ik had dit verhaal gekozen omdat het geschikter is dan het zondeverhaal van Johannes 8 voor jongeren die (nog) niets met misbruik te maken hebben gehad, en het is voldoende voor het begrip dat de toehoorders weten wat geslachtsgemeenschap is. Dat kan

ik vandaag toch wel aannemen. En trouwens, het is ook een spannend misdaadverhaal! (En ik kan later nog terugkomen op de parallellen met het zondeverhaal volgens Johannes 8). Het meisje luisterde ook aandachtig naar mijn uitleg over de wetten in die tijd, en zei toen: "Ik heb geluk dat ik in die tijd niet geleefd heb". Fantastisch, echter, deze opmerking, die ik echt niet in de mond van het meisje had gelegd. Het meisje had duidelijk in haar eentje een relatie opgebouwd met een oud verhaal, als dat niets is! En ik zei tegen de zichtbaar trotse moeder, hoe intelligent haar dochter had geantwoord: "Ziet u, het meisje heeft het probleem volledig begrepen, en niet alleen uw dochter is zo intelligent, alle kinderen zijn in het begin tenminste niet dom, zij kunnen hier logisch nadenken, uw dochter heeft volkomen juist en normaal gedacht en gereageerd - en waarschijnlijk veel beter dan de meeste volwassenen! Helaas kwam er toen geen gesprek meer, omdat de familie verhuisde (af en toe stuur ik mijn sms'jes nog naar de moeder).

Maar wat voor zinvolle dingen kunnen niet gebouwd worden op de achtergrond van deze ervaringen in verband met het concept van de echte Jezus! De jeugd van tegenwoordig, en vooral meisjes, hoeven met hun hoge moraal echt niet meer de verkeerde kant op gestuurd te worden!

Hoe dan ook, ik denk dat vooral met kinderen in kinderklassen tegenwoordig dergelijke gesprekken heel goed mogelijk zijn, daar warmen de kinderen elkaar zelfs op. En bovenal benaderen de kinderen het onderwerp nog steeds op een onbevooroordeelde manier, omdat nog geen van hen "ervaringen" heeft opgedaan die hen weemoedig maken, omdat ze beseffen dat ze iets verkeerd hebben gedaan en daarom iets zouden kunnen missen. Natuurlijk: als je iets verkeerd doet, gaat het ook om de leraren, die zich bewust kunnen worden van wat in hun jeugd anders had gekund, als ze toen beter hadden geweten. Zij zouden nu vooral erg weemoedig kunnen worden als zij zien hoe levendig de kinderen zijn als iemand er met hen verstandig over praat. Maar leraren moeten op een gegeven moment in het reine zijn gekomen met hun eigen verleden...

Je zou kunnen denken dat ik vijandig sta tegenover het lichaam, dat kinderen vandaag de dag liever worden onderwezen over pillen en condooms, zodat ze zonder angst hun seksuele ervaringen kunnen opdoen. Maar ik zie het anders. Wie is hier vijandig tegenover het lichaam? Deze "ervaringen met pillen en condooms", die vaak ook psychisch letsel inhouden, komen in de eerste plaats doordat jongeren van jongs af aan geen zinnig, lichaamsbevestigend moreel concept meekrijgen. Waar blijft dan een pedagogie die gevormd is door een christelijke houding, dat jongeren hun lichaam accepteren, wat zich bijvoorbeeld uit in het feit dat ze het trots kunnen en willen tonen - en de meisjes de jongens motiveren om daarbij cavaliers en beschermers te zijn? Hier is er een totaal gebrek aan belangstelling of in het

beste geval een krampachtig om de hete brij heen draaien. En dit is de enige reden waarom op een dag dergelijke werkelijk lichaamssondermijnende "instructies" voor pillen en condooms (waarmee een commercieel bedrijf is begonnen) moeten worden gegeven, zodat de jongeren zich niet met SOA's besmetten terwijl ze elkaar misbruiken en de meisjes zwanger worden. Op de een of andere manier is het nog steeds zoals in de tijd van Jezus: psychische verwondingen in verband met seksualiteit zijn vandaag de dag nog steeds niet van belang - met dit verschil echter dat ze vandaag de dag misschien alleen nog bij jongeren voorkomen. Maar eigenlijk zijn zulke ervaringen nooit en te nimmer goed, en dat er verwondingen (of zelfs trauma's) zijn, herkennen we aan de behoefte aan (lichaamsdelen verstoppende) schaamte. Een houding zoals die van dit meisje vanaf bladzijde 38 zou altijd veel eigentijdser en menselijker zijn! Dat zou pas echte emancipatie zijn en echte vreugde in het vrouw zijn!

Hier is er zelfs kans op een succescontrole! Wanneer de kinderen begrepen hebben wat echte moraal is en wat slechts schijnmoraal (zie blz. 29), dan zullen zij, en vooral de meisjes, het maar al te graag in de praktijk uitproberen. Leerkrachten moeten hier dus op voorbereid zijn en van tevoren bedenken hoe ze moeten omgaan met deze drang van de kinderen, die een behoorlijk teken is van hun gezondheid. Zoals ik al zei, je zou nu een relevant script hebben.

En nog een paar opmerkingen:

- Natuurlijk zou ik "zo'n boekje" ook niet aan kinderen geven, maar ik denk dat opvoeders al wel weten hoe ze dit alles voor kinderen in praktijk moeten brengen. En natuurlijk moet ik iets meer schrijven voor de opvoeders (en vooral over de achtergrond) dan wat zij vervolgens in de klas gebruiken.
- Maak je geen zorgen als de kinderen ook "open" staan voor naaktheid, want ze zijn niet dom en weten al waar ze open kunnen zijn en met wie en waar beter niet. Maar zij zouden nu niet fundamenteel vijandig staan tegenover het lichaam, en in plaats daarvan openstaan voor een redelijk begrip van de menselijke natuur.
- Vroeger had ik moeite om mijn benadering theologisch te rechtvaardigen, ik besepte gewoon niet dat dit gangbare concept van geloof dat ik bekritiseerde een Paulinische ideologie was en dat Paulus een bedrieger was. Vandaag kan ik een pleidooi houden voor een Jezus-ideologie. Het probleem is natuurlijk dat ik 2000 jaar christelijke leer uit het raam gooi. Maar ik denk dat het op een gegeven moment moet gebeuren - en waarom niet nu?
- Natuurlijk zal ik ook een kopie van deze brief aan mijn voorganger geven, niet in de laatste plaats omdat ik hem wil vertellen hoe ik tot mijn

houding gekomen ben om met kinderen in de lagere schoolleeftijd te praten. Dat is per slot van rekening de leeftijd van de eerste communie. En daarom is deze brief aan u als directeur van een lagere school ook heel toepasselijk voor hem. Het is immers de bedoeling dat er in de eerste communielessen niets wordt geleerd dat afwijkt van wat er op school wordt geleerd. Ik zal ook mijn "kerkelijke superieur" inlichten.

En nu iets uit een brief aan de "kerkelijke overste" dat in dit voorwoord past:

Ja, als het niet de kerk is, wie anders zou verantwoordelijk zijn voor zo'n taak als het gaat om echte moraliteit? Ik denk bijvoorbeeld dat een accentverschuiving in het "christelijk onderwijs voor de jeugd" heel goed mogelijk is, dat wil zeggen bijvoorbeeld in het eerste communieonderwijs, weg van het eten en drinken van Christus' vlees en bloed naar een ethiek van echte monogamie? Last but not least is de theologie van het Avondmaal intussen ook theologisch "niet onomstreden" (niet alleen ik heb hier problemen), dus wat ligt er meer voor de hand dan het wat naar de voorgrond te halen. Aan de andere kant zou het echt gepast zijn om de kwestie van echte monogamie weer onder de aandacht te brengen, hier moet echt iets aan gedaan worden - vooral omdat dit alles rechtstreeks verband houdt met het probleem van misbruik. Met de bevestiging zouden er hier minder problemen moeten zijn vanuit de leer, maar een concept voor de echte monogamie [120](#) bestaat hier ook niet.

En is onze religie hier helemaal niet verantwoordelijk? Misbruik in welke vorm dan ook is een zonde - en het is echt niet genoeg om alleen maar "tegen de zonde" te zijn zoals in een wettekst, we hebben ook altijd een concept nodig van hoe een wettekst in de realiteit van het leven wordt geïmplementeerd, zodat mensen ook volgens de wetten kunnen leven. En zo ook hier! Maar wat de kerken tot nu toe hebben gedaan, is niet alleen vaak ronduit verkeerd en ongeschikt, maar ook totaal onaantrekkelijk, vooral voor jongeren.

Ik zou u er ook op willen wijzen dat het zeker als misdadig kan worden beschouwd om jonge mensen met hun aanleg voor een hoge moraal in de verkeerde richting van een pseudo-moraal te sturen, zodat zij deze hoge moraal niet eens verstandig kunnen beleven. Als de media zich hiermee zouden "bemoeien", dan zal het zeker veel erger zijn voor de kerken dan het dieselschandaal was voor Volkswagen. En we kunnen de echte Jezus hier zeker niet de schuld van geven. Maar er is iets wat we kunnen doen - vooral vandaag! En het gaat er niet alleen om misbruik te voorkomen; bovenal is een veel intenser en bevredigender leven mogelijk met een andere ideologie van seksualiteit!

Waarschijnlijk zouden sommige gelovigen tegen zo'n verandering zijn, althans in het begin, maar ik denk dat er nog meer voor zouden zijn! Last but

not least is het waarschijnlijk de zorg van alle ouders dat hun kroost het slachtoffer wordt van misbruik, en ik denk dat zij blij zouden zijn met een instelling die hun zorgen hieromtrent zoveel mogelijk wegneemt, zodat zij hun kroost met plezier aan deze instelling kunnen toevertrouwen. En niet alleen de katholieke ouders zouden meedoen - andere ouders hebben dezelfde zorgen en ik denk dat velen van hen ook zouden meedoen. Ik stel me een soort christelijke jeugdwijding voor waaraan alle ouders en kinderen kunnen deelnemen - ongeacht of ze lid zijn van een kerk. Hier zou de kerk een echte taak hebben!

Naar het geheugen

Na een tragische ziekte is mijn vriend Martin Deininger veel te vroeg heengegaan (2019). Hij had mij vele suggesties gedaan - wij dachten o.a. na over een alternatief voor de Eerste Communie, omdat het aannemelijk zou zijn in een geloof in de ware Jezus vandaag en ook zeer aantrekkelijk voor velen, en wij waren het volkomen eens, zie blz. 39. En hij wees mij er ook op dat ik iets zou moeten schrijven over de aanleg 8 van de mens tot ware monogamie, dat dit dus ook geleerd moet worden zoals lopen en spreken geleerd moeten worden, waarvoor ook een aanleg bestaat, maar daardoor kan de mens dit alles nog lang niet uit zichzelf doen. Bovenal las hij ook het boek van de Deense Sanskriet-onderzoeker Christian Lindtner en als theoloog, wat hij ook was, was hij het uit zichzelf met mij eens dat dit serieuze wetenschap was, hoe Lindtner te werk ging, en dat men dus op hem kan vertrouwen, wat hij te weten is gekomen.

In het kort: ik heb wortels in Oost- en West-Pruisen aan mijn vaders kant en in Silezië en Bohemen aan mijn moeders kant, ik ben afgestudeerd theoloog en vóór mijn pensionering godsdienstleraar aan een vakschool. Ik ben nooit getrouwd geweest, maar heb een Vietnamese gastdochter die ik in 1997 toevallig in Saigon ontmoette toen zij 14 was. Wij correspondeerden gedurende twee jaar, waarin ik het meisje mijn concept uitlegde en zei dat zij alles met haar ouders moest bespreken. Toen ze 16 was, kwam het jonge Vietnamese meisje naar Duitsland en sindsdien is ze als mijn dochter. Vandaag werkt zij voor een elektronicabedrijf in de ondersteuning van technische software (d.w.z. om te helpen wanneer de productie in een fabriek tot stilstand komt omdat de software niet werkt) en is zij getrouwd - met twee kleine dochters.

Voor mijn theologiestudie was ik reserve-officier en industrieel bediende bij een elektronicabedrijf. Ik denk dat vooral de tijd bij de Bundeswehr mijn pedagogische betrokkenheid bij de nogal "ongebruikelijke benaderingen" hier heel goed verklaart. In de reserve-officiersopleiding werd de eigenaardigheid van het Duitse leger geleerd, dat de Duitsers leiden volgens de

ordertactiek, terwijl de Geallieerden leiden volgens de commandotactiek. Commandotactiek betekent dat acties van bovenaf tot in het kleinste detail worden gespecificeerd of "bevolen", terwijl bij commandotactiek slechts één doel wordt gespecificeerd en het grotendeels aan de bevelvoerende officier wordt overgelaten om te beslissen hoe dit doel moet worden bereikt. Dit is nog een reden waarom de Duitsers lange tijd zeer succesvol waren tegen een vijandelijke overmacht. En ik zie alleen het specifieke doel of de missie "ware monogamie" 120, waarbij het aan mij overgelaten wordt hoe dat doel bereikt wordt, het belangrijkste is dat het bereikt wordt.

Websites (om deze aan te klikken ga ook naar www.michael-preuschoff.de):

1. deze brochure hier: <https://basisreli.lima-city.de/kriminalfall.pdf>
9. vragen en antwoorden over het onderwerp: <https://basisreli.lima-city.de/fragen.htm>
10. de blauwe nummers zijn hints: <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (Duits) of <https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (Engels)
11. gebruikte literatuur: <https://basisreli.lima-city.de/literatur.htm>
7. ontwerp van een interview: <https://basisreli.lima-city.de/interview.htm>
12. discussiepagina: <https://basisreli.lima-city.de/diskussion.htm>
3. een drastische maar veilige pedagogie hierover (in deze film wordt de opvoeding tot de vermeende seksuele zelfbeschikking van meisjes ontmaskerd als perfide manipulatie tot domheid): <https://basisreli.lima-city.de/kids.htm>

E-mail: basistext@gmx.de / Laatste wijzigingen of correcties: juli 2021

Kleurrijke dozen:

De oorspronkelijke Joodse godsdienst is de tijdloze verlichte gods dienst bij uitstek 169 Jezus had hier een flagrant verval aangetroffen.	9
Halve-wereld maffia en "look-aways" of zelfs admitters: Hoe het werkt met de maffia.	14
Paulinische ideologie - Jezus ideologie (de term "ideologie" 153 wordt hier neutraal gebruikt in de betekenis van "ideeënleer").	18
Fictief Gesprek Opperduivel - Halve Wereld Oppermaffioso	28
Echte seksuele moraal en de nep (seksuele) moraal van "lichaamsdelen die schaamte verbergen" (of LdSV, zie p. 10!).	31
Intentie en gebed van zegen voor een intelligent ethisch leven	39
Visie van een meisje 165, dat in het 3e millennium is aangekomen: "Levenswijsheid en levensvreugde in plaats van schijnemancipatie."	40

Ik merkte al vroeg in mijn kindertijd en puberteit enkele tegenstrijdigheden in ons geloof op:

- in het Emmaüs-verhaal, waarin de verrezen Jezus aan twee leerlingen zou zijn verschenen, breekt hij alleen brood; er is geen sprake van een transformatie van brood en wijn in zijn vlees en bloed, hoewel dat hier voor de hand zou liggen
- in de vroege kerk waren de gedoopten poedelnaakt, maar volgens Paulus moet de vrouw zich bedekken
- in de traditionele tekst van het vormsel (lat. confirmatio 168, zie blz. 39 in dit boekje) gaat het om het verzoek om geestelijke gaven die nodig zijn voor een intelligente persoonlijke ethiek, maar in de officiële ritus gaat het alleen om het feit dat de vormeling zijn geloof moet belijden en bewaren
- Telkens weer horen we over Jezus dat hij iets tegen religieuze cultus had en intelligent ethisch handelen wenste, terwijl in onze christelijke religie cultus op de eerste plaats staat, ethisch handelen eerder een aanhangsel is, en niet eens een erg intelligente, zeker niet als het om jongeren gaat...

Hoe verklaren we deze tegenstrijdigheden?

Heel eenvoudig: het ene is Jezus-ideologie en het andere is Paulinische ideologie, dus het ene wijst naar de echte Jezus, en het andere naar wat Paulus, die handig de jonge Jezus-gemeenschap was binnengeslopen via de berichten over vermeende verschijningen van de verrezen Jezus met bijbehorende openbaringen 167, ervan had gemaakt. Van hem komen ook de minachting voor vrouwen en het antisemitisme in ons geloof - het wordt tijd dat dit alles wordt overwonnen!

Hoe dan ook, de achtergrond van de tegenstrijdigheden is een regelrechte strafzaak, waarin de herinnering aan de inzet van de echte Jezus moest worden uitgewist, nadat die ondanks de kruisiging nog levend was onder zijn volgelingen. Maar alles kon niet zo gemakkelijk worden uitgewist, omdat sommige dingen van Jezus al te goed bekend en in praktijk gebracht waren in de jonge kerk. Ik denk dat ik niet te veel belooft als het gaat om een spannende strafzaak met een demimonde maffia en met het chanteren van meisjes en vrouwen tot seksueel misbruik, met een gerechtelijke moord op "een" die dit in zijn tijd aan de kaak begon te stellen en te verspreiden, en tenslotte met leugens en bedrog en met het manipuleren van jonge mensen tot domheid en blindheid 119 ten aanzien van belangrijke levensvragen en met dreigementen en angsten en met veel macht en zakelijkheid.

Natuurlijk gaat het er hier in de eerste plaats om een oplossing voor te stellen die vreugde brengt aan alle betrokkenen en zelfs ronduit plezier en meer oprechte menselijkheid aan de direct getroffen.